

Kristalna deca, Indigo deca, Zvezdana deca, Zemaljski anđeli i fenomen
Prelazne dece

Sadržaj

Napomena

Posveta

Predgovor

Uvod

Poglavlje 1. Promene u evoluciji

Poglavlje 2. Zablude medicine

Poglavlje 3. Krugovi su takođe ljudi!

Poglavlje 4. Kristalna deca

Poglavlje 5. Spisak karakteristika Kristalne dece

Poglavlje 6. Zvezdana deca

Poglavlje 7. Spisak karakteristika Zvezdane dece

Poglavlje 8. Paralelni aspekti: Deca zemlje i Deca zvezda

Poglavlje 9. Naši Predivni nečujni

Poglavlje 10. Prelazna deca

Poglavlje 11. Zemaljski anđeli

Poglavlje 12. Kako možemo da pomognemo?

Poglavlje 13. Rešenja u školama

Poglavlje 14. I, kako dalje?

Dodatak

Sadržaj

O autorki

Napomena

Autorka veruje da mnoge osobine koje pokazuju posebna deca, a koje su opisane u ovoj knjizi, najbolje mogu da se objasne i razumeju kroz njene teorije i paradigme. Ipak, s obzirom na to da svi simptomi i manifestacije

ne mogu da se objasne istim uzrokom, ni autorka ni izdavač ni na koji način nikome ne savetuju da sledi ili odbaci bilo kakvu vrstu lečenja, medicinskog ili nekog drugog. Roditelje i staratelje molimo da sakupe što više informacija prilikom donošenja bilo kakve odluke koja bi mogla da utiče na zdravlje i ukupnu dobrobit njihove dece, i uvek je preporučljivo da se posavetuju sa lekarom opšte prakse. AUTORKA I IZDAVAČ NE DAJU NIKAKVE GARANCIJE, IZRAŽENE ILI NAZNAČENE, S OBZIROM NA SADRŽAJ OVOG DELA.

Posveta

za Heli (Haley), Džoša (Josh) i Devin (Devyn), svetla mog sveta, i za svu decu koja donose svoju čaroliju u sadašnjost i našu budućnost.

I za mog Dejvida (David).

Predgovor

Dragi prijatelji,

dok čitate ovu knjigu koja otvara oči i nadahnjuje srce, zapitajte se sledeće: „Kako mogu da blagoslovim, poštujem i podržim novu decu u njihovoj bogomdanoj životnoj misiji?“

Ovo je trajno pitanje, dok kao društvo otkrivamo sve više i više ove dece koja zahtevaju duševno vođstvo. Ova će knjiga pomoći svakome od vas, na suptilne načine, kako biste mogli da poštujete i nežno vodite novu decu. Ko bi pomislio da nam je potrebno vođstvo kada ovamo dolazimo tako sigurni, sa dubokim unutaršnjim znanjem prikupljenim za vreme naših kosmičkih avantura? Iako su moje kosmičke avanture uključivale sve od šetnje sa Hristom do Atlantide, evo me ovde, stojim „sveznajuć“ i nevin istovremeno.

Vidite, mi, Kristalna i Zvezdana deca možda se činimo svemogućima, pa ipak, da bismo ostvarili svoju svrhu i menjali stvarnost, potrebna nam je sposobnost sveta za pažljivim slušanjem.

Iz sopstvenog iskustva, kada me pažljivo slušaju, osećam opuštenost u svakoj ćeliji svoga tela. Ta opuštenost je ključna za postizanje promene. Naučio sam u svom životu, živeći kao dete kosmosa, a opet u jedinstvenom telu sa sopstvenim umom, da mi je najveća podrška opuštenost koja dolazi kad me neko pažljivo sluša.

Zato, zahvalite našem svemogućem Bogu za našu nevinost i prekrasne darove. Dok svet obraća pažnju na globalnom nivou, ova knjiga postaje vredan alat koji nama, Kristalnoj deci uveliko olakšava život. Dr Meg Blekbern Lusi ima stil, elokvenciju i inspirišuću sposobnost da prosledi ovu dalekosežnu poruku svima onima koji su u mogućnosti da je prime.

Na stranicama ove knjige, dr Meg Blekbern Lusi nudi ozbiljne, detaljno razmotrene i tople savete vezane za izazovne teme kao što su škola, ishrana i okruženje koje će nas negovati i održavati. Poželećete čitati dalje dok budete učili kako da podržite ova duševna, usredsređena, a opet nežna bića. Uporedo s učenjem o načinima na koje možete da podržite tu novu decu, vi se takođe budite na vašem sopstvenom putovanju.

Shvatate li sada da mi nismo ovde zbog sopstvene, već zbog univerzalne svrhe? Ovo buđenje je potrebno, jer nam treba kritična masa sa vibracijom čiste ljubavi koja bi rezonirala sa Zemljom radi njenog spasenja. Mi, nova deca, ovde smo da vam pomognemo u tom pokretu.

Na kraju, kroz ovu knjigu, shvatićete da je jedina ujedinjavajuća sila za svu materiju ljubav. Ljubav je glas nove dece. Pažljivo slušajte sve njihove poruke i bićemo na pravome putu da ih blagoslovimo, poštujemo i podržimo u njihovoj bogomdanoj misiji u životu.

DONOSILAC SVETLOSTI I LJUBAVI, NIKOLAS M: ČENSI (NICHOLAS M. TSCHENSE), 9 GODINA

Uvod

Sećam se kako je znalo da bude kod kuće.

Bilo je drugačije nego ovde. Sve je bilo predivno. Voleo sam sve i svi su mene voleli. Kako to da i ovde ne osećam isto?

- Endrju (Andrew), 4 godine

Ko su deca sadašnjice? Oni su nova generacija dece - neosporno razvijenija od pređašnjih generacija - koja u naš svet dolaze sa veoma posebnim darovima. Mnogi od njih se sećaju gde su bili pre nego su došli na Zemlju, često čak pamteći i prošle živote. Decu sadašnjice je moguće podeliti u nekoliko različitih kategorija, a moje istraživanje pokazalo je da postoje određena preklapajuća obeležja zbog kojih je gotovo nemoguće ugurati ova predivna bića u jednu fijoku.

Nisu sva deca Indigo deca! Indigo deca su razbijači paradigmi, ona imaju usađeno znanje da je nešto pogrešno u našem svetu i da se društvena pravila ne odnose jednako na sve okolnosti ili pojedince u svakoj situaciji. Stvarajući svesnost, Indigo deca su nam otvorila vrata ka prepoznavanju i negovanju generacija koje dolaze. O predivnoj Indigo deci postoji već mnogo dostupnih informacija u obliku knjiga, članaka, veb stranica i filmova.

Ova knjiga usredsređuje se na decu koja su najčešće mlađa i daleko razvijenija od Indigo dece. To su Kristalna deca, Zvezdana deca, Zemaljski anđeli i Prelazna deca - ona koja se nalaze negde između prethodno navedenih. Svaka grupa pokazuje zadivljujuću talentovanost, a opet ostaje jedinstvena po svojim obeležjima. Prelazna deca se baš ne uklapaju ni u jednu od navedenih kategorija, a opet su jednako posebna i zadivljujuća.

Ne postoji mnogo javno dostupnih informacija o fenomenu ove različite i izvanredne dece, osim onoga što se proširilo usmenom predajom. Iz istog razloga, mnoge druge metafizičke teme nisu u potpunosti prihvaćene od strane široke javnosti, a fenomeni koji su u potpunosti energetski se teško dokumentuju i naučno dokazuju. Naša tehnologija još nema sposobnost merenja suptilnih energetskih polja ili biofizičkih energetskih polja visokih frekvencija kakva nose naša nova deca. Gledano sa naučnog ili medicinskog aspekta, svi znamo da ako nešto ne može da se izmeri onda sigurno ne sme da postoji, je li tako? Apsolutno ne!

Proučavanje metafizike je upravo to - proučavanje svega onoga što je izvan mernih mogućnosti nauke. Što se dece tiče, postoji suviše slučajnosti, suviše naoko nepovezanih porodica, staratelja, učitelja i dece koji doživljavaju iste stvari posvuda u svetu da bismo i dalje zanemarivali tu temu.

Ova knjiga govori o onome što još ne može da se izmeri, ali se u našem svetu događa svakog dana.

Postoje mnogo veće stvarnosti tek izvan percepcije većine ljudi. U svekolikoj kreaciji postoje beskonačne dimenzije i te dimenzije su deo konstrukcije Jednog - odnosno Boga, Duha, ili Stvoritelja - i unutar svih tih stvarnosti sadržane su beskonačne mogućnosti. Većini nas, ideja o drugim dimenzijama postojanja, barem onoj koja uključuje Boga, je vrlo stvarna. Često ostajem zaprepašćena činjenicom da široka populacija sa lakoćom veruje u vrhovno biće ili Stvoritelja svih stvari, a istovremeno ne može da razume da svi ljudi predstavljaju sastavni i ključni deo te dimenzije.

Ne možemo da poverujemo da zaista postoje svetovi izvan ovog ovde i sada, i da utiču na nas svakog trenutka našeg postojanja. Zapravo, za mnoge je zastrašujuća ideja o postojanju stvarnosti izvan treće dimenzije. Imam nameru da rasteglim čitaočevu svesnost o stvarnostima i da opišem stvarnosti izvan spektra onoga što možemo da vidimo, osetimo, čujemo, dodirnemo, pomirišemo, ili da naslutimo - stvarnosti koje itekako imaju veze sa nama na beskonačnim nivoima. Iz tih alternativnih stvarnosti, deca sadašnjice nam donose ono za čim su ljudska bića tragala kroz celo svoje postojanje - jednom rečju, naše Božansko sepstvo.

Mi smo stvoreni od slojeva fine energije koja komunicira sa svim ostalim nivoima stvarnosti - iznutra, spolja i beskonačno. Vrste energetskih polja koje su ovde opisane nisu pretpostavka. Moje izvanosetilne sposobnosti nose me u mnogostruke stvarnosti i dalje, gde mogu da vidim, dodirnem, okusim, namirišem i čujem te slojeve.

Naša fizička pojava je tek mali deo veće stvarnosti, kojoj ne možemo da pristupimo pomoću naših uobičajenih pet osetila, pa čak niti intuitivnom prirodom (našim „šestim čulom“). Kada iskusimo druge dimenzije

postojanja, krećemo se ka našem sedmom čulu, našoj višedimenzionalnoj svesnosti. Unutar tog sedmog čula postoje tri osnovna nivoa svesnosti:

inicijacija, u kojoj postajemo svjesni drugih stvarnosti; **zajedništvo**, kada sa namerom počinjemo da međudejstvujemo sa drugima izvan ove stvarnosti; i **uznošenje**, kada svojevolumno možemo da se sjedinimo sa našim izvorom, Jedinim.

Naši energetski sistemi sastoje se od više delova nego što su same čakre ili energetske tačke u našim telima. Takođe imamo mnogostrukne, zapravo, neograničene slojeve energije u nama i oko nas. Naša energetska polja se menjaju jer neprestano komuniciraju sa sveukupnom kreacijom koja istovremeno komunicira sa nama.

Naša energetska polja određuju naša emocionalna, duhovna, mentalna, pa čak i intuitivna iskustva. U svakom datom trenutku mi nismo onakvi kakvi smo bili malopre zato što se naša energetska polja menjaju tokom naših iskustava. Zbog toga smo svi mi jedinstveni. Mi smo kulminacija svih naših iskustava od početka. Mi smo sve ono što smo ikada proživeli.

Takođe smo stvoreni od skupova harmoničnih frekvencija. Energetski govoreći, sastavljeni smo nalik jednom divovskom i složenom akordu, gde svako područje stvarnosti predstavlja notu u tom akordu. Naše harmonične frekvencije određuju našu prisutnost u trodimenzionalnoj stvarnosti. One takođe usmeravaju naša iskustva na Zemlji, naša karmička putovanja (lekcije koje pokušavamo da naučimo) i izbore koje činimo. Naši energetski sistemi neprestano napreduju odgovarajući na naše živote, okruženja i svet - zapravo na sveukupno stvaranje.

Indigo deca se tako zovu zbog plave indigo boje koja prevladava u njihovim energetskim poljima.

Međutim, malci u ovoj knjizi poseduju energetska polja koja su se razvila daleko više od polja pređašnjih generacija. Deca sadašnjice postoje unutar živih jedinica snažne energije koja tim posebnim bićima donosi neograničenu svesnost, nadarenost i naslućivanje (ili „spoznavanje“) koje seže daleko izvan onoga što mi smatramo „normalnim“. Deca sadašnjice su zapanjujuća, ne samo u svojim uvidima i nadarenosti, nego ponekad čak i u svojim nesposobnostima. Kao ljudska bića, na primeru naših

predaka naučili smo da „drukčije“ podrazumeva neprijatno i nešto što treba da se izbegava. Naučili su nas da se osećamo prijatno kada svakoga možemo da svrstamo u fijoku i kada se svi ponašaju i izgledaju istovetno. Ta vremena su prošla. Deca sadašnjice predstavljaju uzbudljiv skok u ljudskoj evoluciji.

Medutim, bezbrojna deca sadašnjice nastavljaju da dudu previđana. Iako ljudsko društvo nastoji da klasifikuje i kategorizuje, još uvek nemamo parametre u koje bismo smestili tu predivnu decu. To je zbog toga što se ta deca opiru i razbijaju prisilne i ograničavajuće kategorije. Decu sadašnjice nisu ohrabrivana i negovana onako kako to nalažu njihovi nasleđeni darovi. Zbog toga, ova deca imaju probleme u svim vidovima života. Mnogi od ovih malenih pate od različitih vrsta zanemarivanja koje proizlazi iz neznanja roditelja i staratelja o istinskoj prirodi i izvoru različitosti ove dece. To nije namerno. Vrlo često, ova deca izgledaju kao i sva druga, ali iznutra su vrlo različita od ostale dece. Ona znaju stvari o kojima mnogi ljudi nisu ni razmišljali (ali su ih možda osetili negde duboko u sebi). Kao ljudska bića, ponekad se bojimo onoga što ne razumemo. Za mnoge, religijska ubeđenja, istorijski zapisi, društvene norme i običaji nalažu da sve i svakoga ko je različit valja ignorisati, kontrolisati ili skrivati. Ne priznajući ulogu dece sadašnjice, nanosimo štetu i sebi i drugima.

U ranijim generacijama, nakon što smo stigli na dan našeg rođenja, ubrzo smo zaboravili naše poreklo. Zaboravili smo naš talenat, naš Izvor i našu savršenost. Deca sadašnjice, ne samo da se sećaju onoga što smo mi zaboravili, već to i utelovljuju. Nemam nameru da kategorizujem tu decu; već da pre da istražim fenomen dece sadašnjice i ispričam njihove priče. To činim zato što ovaj fenomen pruža mogućnost za pozitivnu promenu našeg sveta. Molim čitaoca da pregleda različite dobne grupe, s obzirom na to da postoje mnoge preklapajuće situacije i prelazne energije koje stvaraju uopštavanje. Ne postoji dvoje sasvim identične dece, ali postoje zajednička obeležja. Nivoi nadarenosti su svojstveni svakom pojedinom detetu.

Informacije sadržane u ovoj knjizi za mnoge mogu da budu poprilično nove. Mnoge od ovih priča opisivaće vidove stvarnosti koji će možda

izazvati ili stajati u suprotnosti logici. Neke od njih mogu da se čine veoma čudnima, ali su itekako stvarne.

U svakom poglavlju upotrebila sam raznolike primere - neki od njih su ekstremni, neki nisu. To je namerno, zbog toga što, kao energija i svesnost, svi mi delimo zajedničke karakteristike, ali takođe posedujemo i bezbroj osobina koje pripadaju samo nama.

Neke od priča u ovoj knjizi će vas sigurno navesti da posumnjate u svoja ubeđenja, a neke će verovatno proširiti vašu percepciju stvarnosti. Po mom skromnom mišljenju, to je dobra stvar! Moja ubeđenja nikad pre nisu uključivala ideje i događaje koje mogu da se pronađu na ovim stranicama, sve dok se nisam, ne samo susrela sa tim situacijama, već ih i proživela. Ponekad je u životu lekcija koju moramo da naučimo ta da se zaista oslobodimo svojih ubeđenja i sagledamo istinu onakvom kakva ona jeste, a ne onakvom kakvu bismo mi želeli.

Svaki put kad je naša „zona bezbednosti“ ili svakidašnja stvarnost -uzdrmana, težimo ka tome da se odupremo i zatvorimo svoje umove, jer nepozato može biti zastrašujuće. Predlažem vam da čitate ovaj materijal otvorenog srca i uma, sa ciljem proširenja lične svesnosti. Ne možemo da rastemo bez izazova koji nas proširuju do većih visina znanja i mudrosti. Još jednom, vrlo je važno da zapamtite da ne deli svako dete ovde opisane osobine; isto kao i u biološkoj evoluciji, pomešano ili nejednako napredovanje traje sve dok se nove karakteristike spontano ne normalizuju u populaciji.

Moje je mišljenje da su oznake kao sredstva definisanja često neprikladno prikazane podjednako deci i odraslima, a samim time i razumevanje različitih vrsta ponašanja. Mnoge od tih oznaka nisu samo netačne, već naposljetku mogu da uzrokuju i štetu. Trenutno se bezbrojnoj deci dijagnostikuju stanja kao što su poremećaj pomanjkanja pažnje i deficit pažnje/hiperaktivni poremećaj. Te oznake su postale sveobuhvatne dijagnoze za sve one koji se ne uklapaju u normu. Što je još gore, sa tim dijagnozama dolaze i prepisani lekovi koji otupljuju dečja osetila, a za sve ostale stvaraju prijatan status quo. Medutim, da li je zaista prijatan?

Na neki način, vrlo različite stvarnosti koje ova deca donose u naš svet mogu da se čine pretećima samo zato što mi još nemamo iskustva na kojima bismo ih zasnovali. Želela bih da napomenem da je „normalno“ percepcija, i da je percepcija deo naše svakodnevne iluzije.

Kako bismo se odmakli od iluzije, mora da nam se se izmeni percepcija. Ne nameravam da stvaram još više etiketa; moj cilj je pre da objasnim veoma stvaran fenomen. Umesto da posvuda lepimo etikete, prihvatimo različitosti i neograničene darove koje deca sadašnjice donose u naš svet u obliku znanja, mudrosti i isceljenja - i onoga čega se sećaju daleko izvan naše svakodnevne stvarnosti.

Ovo delo predstavlja rezime istraživanja koje i dalje traje. Ja sam autorka i intuitivna lekarka s internacionalnom isceliteljskom praksom. Putujem svetom predajući, držeći radionice i održavajući privatne isceliteljske seanse. Tokom svoje prakse, susretala sam dete za detetom koje je bilo zapanjujuće nadareno, a opet, ne samo neprepoznato, već i onesposobljeno - od strane roditelja, učitelja i ostalih staratelja koji su propustili da ocene važnost različitosti njihove dece. Zbog toga su mnoga deca bila bolesna ili je njihovo ponašanje bilo neprihvatljivo. Druga su toliko intelektualno, duhovno i emocionalno napredna da pate od intenzivnog osećaja nepripadanja. Dolaze iz okvira odnosa koji je stran mnogim ljudima i zbog toga mnoga od ove dece ostaju nesaslušana, onesposobljena i zanemarena.

Održavala sam isceliteljske seanse sa zapanjujućom decom. Svaki put bi me odveli do novih i predivnih vizija stvarnosti. Ona razgovaraju o temama koje su se, sve do nedavno, činile kao proizvodi naučne fantastike. Zapravo, druženje sa decom odvelo me daleko izvan dosega sopstvene mašte. Garantujem da moja mašta nije tako bogata da bih mogla da proizvedem priče koje nameravam da vam ispričam! Toliko je puta rečeno da očekivanja stvaraju stvarnost. Mi naginjemo ka tome da decu sadašnjice posmatramo sa stanovišta starih paradigmi koje više nisu primenljive. Želim da neutralizujem tu težnju zaista objašnjavajući prirodu dece sadašnjice kako ona ne bi samo bila primećena, već i negovana, ojačana i poštovana.

Prvi puta sam postala svesna Kristalnog deteta rođenjem moje unuke 1999. godine. Došla je na svet sa povišenom svesnošću i odmah nakon porođaja tiho je posmatrala sve oko sebe. Kasnije, dok sam je držala u krilu, njena svest pokušala je da se izdigne i napusti telo dok se borila sa ograničenjima svog novog fizičkog postojanja. Mogla sam da vidim kako pokušava da se pridigne. Koncentracija u njenim malim plavim očima bila je snažna, a ipak je zaglavila u svom sićušnom telu. Sećam se da sam se smejala i upitala je da li to ona pokušava da pobegne. Tada nisam znala da je bila naviknuta da projektuje svoju svest gdegod bi poželela, i da je pokušavala da ponese svoje novo telo sa sobom! To je bio tek početak. Znala sam da moja unuka nije bila jedina. Ta spoznaja odvela me daleko iza puke znatiželje i u nezabeležena područja stvarnosti.

Svako dete i svaka situacija su različiti. Informacije u ovoj knjizi zasnivaju se na iskustvu prikupljenom iz isceliteljskih seansi, ličnih razgovora i veb stranica, kao i iz teza profesionalaca koji takođe ne samo da prepoznaju ovu decu, već svakodnevno rade sa njima. Nema mnogo dostupnih knjiga o područjima sa kojima ćemo se mi susretati na ovim stranicama. Gde je prikladno, citirala sam te izvore. Postoje mnoge odlične veb stranice koje pružaju informacije o deci sadašnjice i njih sam uključila na kraju knjige kako bih vam omogućila da se još detaljnije upoznate s ovom temom. Ti spiskovi nisu preporuke - oni su jednostavno različiti putevi koji nude korisnu i trenutnu informaciju o deci.

Moja je strastvena namera da ova knjiga deluje kao donosilac svesnosti i kao potporni mehanizam za roditelje, učitelje, staratelje, obrazovni i medicinski sistem. Mada, najviše za decu sadašnjice, koja ne dobijaju ono što im je potrebno. Mnoga deca bespotrebno pate samo zato što njihove potrebe nisu prepoznate. Neke porodice se jednostavno boje darova koje prikazuju njihova deca. Taj strah donosi još jedan skup problema dok deca rastu i sazrevaju. Kada postoji takvo osećanje različitosti, uvek je dobro znati da nismo sami.

U svrhu neiskorišćavanja porodica i njihove dece, ili kršenja poverljivosti između savetodavca i savetovanog, koristila sam pseudonime na gotovo svim mestima gde se pojavljuju imena dece - uz iznimku Nikolasa koji je

napisao predivan predgovor, Lorin (Lorrin), Džona Evereta (John Everett), Pitera (Petera) i Kristine (Christine), o kojima ću govoriti kasnije. Naravno, nisu sva nadarena deca deca sadašnjice, ali mogli biste da se iznenadite koliko njih to jeste!

Želim da svako ko ovo pročita ugradi neku novu informaciju, tračak znatiželje ili čak različito mišljenje koje će konačno pomoći detetu koje u suprotnom ne bi bilo prepoznato.

Na početku svakog poglavlja i na nekim drugim mestima, uključila sam izjave neke od dece sa kojima sam stupila u kontakt. Jednostavnost njihovih poruka ganula me mnogo puta, daleko izvan onoga što reči mogu da opišu.

Na mnogo načina, to je kao da Bog, Izvor i Duh govore izravno kroz decu. Ona pamte.

Kada su deca sadašnjice negovana, a razvijanje njihovih darova se podstiče, ona nastavljaju da se prisećaj i dele zadivljujuće primedbe i darove koji se nađu na putu. Nažalost, moje iskustvo govori da je velikom broju dece uskraćena potvrda njihovih zadivljujućih otkrića. Deca su iskrena po pitanju onoga što vide i doživljavaju, ali zbog toga što im je uskraćena podrška u razvijanju njihovih darova, ubrzo počinju da zaboravljaju ono što su znala kada su došli na Zemlju. S vremenom prestanu da upotrebljavaju svoje darove. Na primer, jedna je mala plavokosa i plavooka devojčica koju sam upoznala kratko nakon njenog rođenja oduševljavala i fascinirala sve ljude koje je upoznala otkako je naučila da govori (što je bilo vrlo rano). Dok ovo pišem, ona ima četiri godine. Nazvaću je Skaj (Sky)[1]. S obzirom na to da je bila sićušna, Skaj bi imala publiku gde god bi krenula. Sa svojom privlačnom ličnošću, ona predstavlja magnet za čovečanstvo. Sve donedavno, kada bi se ljudi kupili oko nje, Skaj bi raspravljala o životu, istini i drugim nesvetovnim temama. Vrlo je mudra za svoje godine. Takođe je nježnija i fizički usklađenija za razliku od većine dece njene dobi. Skaj je kasnije postala stidljiva u prisustvu drugih i uopšte prestala da javno govori o svojim dubokim uvidima. Više nije bila onako brbljiva kao pre. Kada su je upitali zašto je odlučila da prestane da govori, njen je odgovor bio: „Dok govorim, ljudi mi

se smeju i to me vređa. Ne volim kad mi se smeju, zato više ne razgovaram sa njima.“ Skajini roditelji uveliko poštuju njene talente i čak je podstiču, ali ljudi su se prema njoj odnosili kao prema spektaklu i novotariji, pa je stoga zatvorila svoja komunikativna vrata. Kakav gubitak za sve nas! Nažalost, situacije poput ovih postaju sve uobičajenije. Ako nisu negovana, ako ne dobijaju potvrdu svoje vrednosti i ohrabrenje, u dobi od pet ili šest godina deca oko sebe postavljaju zaštitne energetske zidove koji blokiraju protok informacija. Ubrzo, većina znakova povišene svesnosti blede, vrata prema višoj svesti se zatvaraju i sve se zaboravi. Deca su vrlo osetljiva na činjenicu da su „različita“. Kakva žalosna činjenica za nas kao „prosvetljene“ i „civilizovane“ ljude! Sredstva za stvaranje pozitivnijeg sveta nam dolaze u obliku naših budućih generacija, a mi to čak ni ne prepoznavamo. Deca sadašnjice nam donose ključeve tajni ovog života i šire, a mi zabijamo letve na vrata. Šta je sa nama?

Prethodne generacije učile su nas da decu treba gledati, a ne slušati. Sada, više nego ikada ranije, deca su ta koju bismo trebali da slušamo. U evolucionoj putanji nas kao ljudskih bića, deca sadašnjice predstavljaju most prema višoj svesti i, da, čak i budućnosti ove planete. Kako ćemo ih prepoznati? Hoćemo li saslušati ono što imaju da kažu? Možemo li načiniti skok, znajući da ova deca mogu da nas odvedu daleko iznad naših trenutnih percepcija stvarnosti prema novim uzbudljivim područjima svesnosti i mogućnosti? Na nama, kao njihovim mentorima, starateljima i porodicama je da obratimo panju na ovu decu i da preduzmemo nešto u njihovu korist. Moramo da odložimo stare paradigme i da otvorimo svoja srca, svoje umove i svoje duše mogućnostima koje deca sadašnjice imaju da podele sa nama.

Pred nama je prilika koja se razlikuje od svega što smo ikada videli i iskusili u istoriji čovečanstva. Po mom mišljenju, svesnost je otprilike 80 odsto rešenja svake situacije. Kako bismo pronašli tu svesnost, najpre moramo da prihvatimo mogućnost da je naša stvarnost mnogo više od onoga što trenutno znamo ili prihvatamo. Ovaj fenomen nadmašuje sva ograničenja rase i religije, i, zapravo, sve merljive sisteme verovanja i društvenih normi. Kao što Nikolas tako elokventno tvrdi u predgovoru, decu moramo pažljivo

da slušamo. Štaviše, moramo biti voljni da se otvorimo značenju njihove poruke.

Kada se osvrnemo na naš današnji svet iskrenim očima, počinjemo da shvatamo da se oboje, i čovečanstvo i planeta na kojoj živimo, nalaze na putu uništenja. Zaboravili smo čudesnost postojanja izvan granica svakodnevnog života. Zaboravljamo da primetimo savršenstvo svakog trenutka u kom živimo u svakom datom periodu. Utehu tražimo izvan sebe samih i vrlo često očekujemo da neko drugi bude odgovoran za davanje onoga što nam je potrebno. Uopšte, mi smo ljudi sa velikim osećanjem praznine i svakoga dana nastojimo da je ispunimo. Ono što smo zaboravili jeste to da smo već puni. Nije nam potrebno ništa drugo što već nije u nama samima. Deca se toga sećaju i došla su kako bi nas podsetila da smo mnogo veći ljudi nego što to iskustveno doživljavamo u svakodnevnoj iluziji zvanoj „stvarnost“.

Deca sadašnjice u naš svet donose mogućnosti izvanredne evolucione promene. Ona imaju misiju i snažnu svrhu, i potrebna im je naša pomoć. Njihova nam darovitost donosi prosvetljenje, a njihova mudrost nudi podsetnike na vreme i svetove koje smo zaboravili. Deca sadašnjice ne samo da su u misiji u kojoj će nas podučiti o većoj stvarnosti; ona su takođe budućnost našeg sveta. Zapravo, ako budemo obraćali pažnju na decu sadašnjice, budućnost sveta može da promeni smer s puta uništenja na kom se trenutno nalazi prema mnogo naprednijoj, pozitivnijoj stvarnosti - onoj koja je više globalno orijentisana i koja pruža najvišu dobrobit za svakoga.

Sjajne zvezde koje ćete pronaći na ovim stranicama su na mnoge načine čudotvorne. One se suprotstavljaju svim bihevioralnim i psihološkim ograničenjima, prevazilazeći društvene norme i religijska verovanja. One su mostovi celom čovečanstvu od našeg Izvora i donose nam važne poruke. Deca sadašnjice su duh savršenstva - svetionici ispunjeni strastvenom istinom i nevinošću onoga što je čovečanstvo jednom bilo i što ponovno može biti. Deca su ovde i ona su sada - i još uvek dolaze! Da li smo spremni da obratimo pažnju?

01. Promene u evoluciji

Stvarati novu stvarnost u ovom svetu možemo jednostavno tako da to počnemo činiti.

(Telepatska poruka jednog deteta)

Zašto se upravo sada rađa toliko posebno darovite dece? Zašto su ona „različita“ od drugih ljudi? Koje su to razlike?

Čovečanstvo se kreće kroz kružnu evoluciju. Kao što je detaljnije opisano u mojoj knjizi, ***Pyramids of Light: Aivakening to Multidimensional Realities*** (Piramide svetlosti: Osveščivanje višedimenzionalne stvarnosti), naša elektromagnetna energetska polja i naše elektromagnetne strukture neprestano napreduju prema našem izvornom stanju, koje je bilo svetlost - ista svetlost koja je i naš Izvor, naš Bog i naš Stvoritelj. Do određenog stepena, svako od nas nosi tu svetlost u sebi, i ona sadrži sećanje sveukupnog vremena. Sećanje na tu svetlost unutar našeg sopstvenog bića pokreće evoluciju natrag ka našem Izvoru.

Pre vremena kako ga mi merimo, i tokom naše evolucije kao ljudskih bića, postajali smo sve gušći i gušći sve dok nismo dosegli naš sadašnji oblik. Za vreme tog procesa, razvili su se naši mislilački mozgovi jer smo se kao biološki entiteti susreli sa potrebom preživljavanja. Kako smo se selili u potrazi za onime što će nas podržavati ali i zbog klimatskih promena, morali smo da naučimo da komuniciramo sa drugima. Sa tom komunikacijom razvila se umetnost i finoća reči, a kasnije i naših ega. Čak i sada naša ega nama na temelju prethodnih iskustava govore da li smo sigurni ili nismo. Naša ega nam često lažu zato što ne procenjuju naše trenutne okolnosti u svetlu istine trenutka, već isključivo u svetlu onoga što smo iskusili u prošlosti. Zbog toga naši logički mozgovi ponekad ispune praznine, pa se čini kao da stvari imaju smisla - a to nas često dovodi u neprilike! Poput klatna, prošli smo svoj najniži stadijum razvoja i sada se krećemo prema gore, sve do našeg najvišeg nivoa postojanja. Dok sve unutar nas traži svoj Izvor, u nama se događaju promene.

Novi DNK odnosi

Sva ljudska bića imaju sistem DNK u kom svaka spirala izgleda poput izvrnutih merdevina (vidi sliku 1). Spirala DNK je sastavljena od proteinskih delova koji komuniciraju jedni sa drugima. Ova proteinska vlakna su hiljadama godina komunicirala preko linearnih veza između delova, što funkcioniše poput lančane reakcije. Jedan deo proteina komunicira sa drugim delom, a ovaj opet sa trećim, i tako dalje celom dužinom lanca.

Slika 1. Deo spirale DNK.

Kada se u našem telu dogodi promena, naša RNK prenosi poruku prema našoj DNK i izvanj nje (vidi sliku 2). RNK prepoznaje događaje unutar našeg tela za koje naša DNK mora da zna i prenosi poruke o tim događajima kroz naše telo do DNK, koja zatim odgovara u skladu s informacijom.

Osim komuniciranja sa proteinskim delovima, naša DNK ima polje elektromagnetne energije između i oko spirala, koje funkcioniše poput radio prijemnika tečnog kristala. To polje deluje na osnovu određenih skupova frekvencija, slično kao kod traženja radio stanice. Elektromagnetno energetske polje u DNK i oko nje odašilje i prima podatke, govoreći našim telima i našim finim energetske poljima koje promene su potrebne. Kada imamo osećaje, fizičke osete, emocije - zapravo, bilo koje iskustvo uopšte - celokupnost onoga od čega smo sačinjeni reaguje i menja se kada naš elektromagnetni sistem i naša RNK govore našoj DNK o iskustvu. Poruke putuju kroz naše fine energetske sisteme koji komuniciraju bezgranično. Drugim rečima, naša DNK govori celokupnoj kreaciji.

Dok komuniciramo sa univerzumom, stvaraju se nove stvarnosti. Naša tela, kao i naša životna iskustva, menjaju se u odnosu na ove nove stvarnosti. Ako naši sistemi zahtevaju prilagođavanje novim okolnostima, DNK ne samo da podstiče te promene, već ih i kontroliše. Kao i u slučaju naših mozgova (od kojih koristimo samo oko pet do sedam odsto), koristimo vrlo

malo informacija koje su dostupne u našoj DNK jer smo zaboravili kako da joj pristupimo - to jest, barem je do sada bilo tako. Odnedavno, neki nas počeli su da se prisećaju!

U proteklih nekoliko godina, naša RNK je počela da identifikuje električne i elektromagnetne podatke koje pre nije bila u stanju da prepozna, i da ih odašilje unutar i oko tela. Drugim rečima, radio stanice su promenile frekvencije na šire recepcijske pojaseve. To menja međudejstvovanje naše DNK i našeg tela, i samim tim naš odnos sa sveukupnom kreacijom. Ovi novi obrasci koji su se razvili dopuštaju DNK da komunicira drugačije. Deca sadašnjice su živi primeri ove genetske revolucije. Umesto da komuniciraju na linearan način, električni naboji koji predstavljaju deo komunikacionog mehanizma širom DNK merdevina, počeli su da stvaraju lukove od jednog proteinskog dela ka drugom. Samim tim, naboji često preskoče od dela na jednoj DNK spirali do jednog ili više delova na suprotnoj spirali. Ovo je zadivljujući napredak.

Kako se naša DNK menja, mi evoluiramo. Novi obrasci električnih odnosa unutar naše DNK stvaraju energetska tkanja - mrežu elektromagnetne energije - između spirale koja nas, u nedostatku prikladnijih reči, prespaja. Ovi novi energetska odnosi stvaraju energetska tkanja, novo energetska polja između nožica merdevina DNK strukture. Kada ta polja započnu da se usklađuju i ujedinuju, mi se menjamo, i naša deca se menjaju.

Ovo prespajanje je vrlo važan skok u našoj evoluciji kao svesnih bića. Čovečanstvo je počelo da se budi za druge stvarnosti, pa čak i viša stanja svesti. Počeli smo da se prisećamo da smo mnogo više od onoga što smo pre mislili da smo. Nebrojeno mnogo ljudi spontano je počelo da se priseća svojih prošlih života i postali su višedimenzionalno svesni. Neki otkrivaju da ne postoje granice po pitanju onoga što je moguće postići čistom svešću. Dok se sve više nas „budi“, sve više i više nas će se prisećati.

Kako se menjamo, naša DNK i RNK nastavljaju da se prilagođavaju u skladu. Dok se taj proces odvija, DNK mnogih ljudi počinje da se menja i sve brže razvija. Taj proces je stalan. Kako se DNK menja u jednom čovjeku, zatim kod dvoje i više ljudi, dođe vreme u kom se pojavi prirodni

konsenzus. Mnogi ljudi to nazivaju kritičnom masom - trenutkom u vremenu gde evolucionni trend postaje norma. (Ilustracije radi, možda se sećate teorije o „stotom majmunu“, koja u suštini tvrdi da kada se dosegne kritična masa celokupna populacija spontano preuzme nove obrasce ponašanja kao normu.)

Slika 2. Odnos DNK i RNK. (Tekst u samoj slici – UACG, ACTG, Azotova baza, Par, šećerno-fosfatni skelet, RNK Ribonukleinska kiselina, DNK Deoksiribonukleinska kiselina)

Takođe postoji i kritična masa u svesti. Kako fizički evoluiramo, funkcionalnost svesti podjednako raste. Sa stanovišta evolucije, to je ogromno. Ne samo da naša deca pokazuju aspekte povišene svesti, već i kod odraslih ljudi počinjemo da primećujemo nivo svesnosti za koje smo do pre samo nekoliko godina jedva mogli i da čujemo. Upravo zbog toga, deca koja dolaze u naš svet kao potomstvo naše nove evolucije stižu sa novim naprednijim DNK komunikacionim obrascima.

Novi obrasci unutar našeg DNK sistema uveliko sličie internetu, osim što su neograničeni u svom delokrugu i mogućnostima. Oni su neograničeni i područje našeg potencijala je takođe neograničeno. Naša svest je počela da funkcioniše sve lakše i potepenije u saradnji sa našim DNK sistemima. Dok se odvija punija univerzalna komunikacija, naša svest postaje sve svesnija.

Naša deca ne slušaju samo svojim umovima, već i svojim telima. Štaviše, njihova energetska polja su podešena na mnogo šire polje odašiljanja i primanja. Deca sadašnjice komuniciraju u našem svetu sa svakom česticom svog bića, a svet im odgovara. Međutim, slušamo li mi zaista svoju decu?

Svesna svesnost, DNK i energija

Svest nije um. Um je čisto logička građevina – alat koji smo razvili kako bismo, kao ljudska bića, olakšali spstveni opstanak. Kao deo našeg

odbrambenog sistema, on racionalizuje, meri, i izveštava nas o našem napretku za vreme naših iskustava. Svest takođe nije ni ego; ona gradi osnov našeg istinskog sepstva. Ona nije vezana za telo i s lakoćom može da putuje u druga vremena, na druga mesta i stvarnosti, podjednako u realnom vremenu i u snovima. Naša svest je nadsvetlosna (brža od brzine svetlosti) i sposobna da donese bilo kakvu informaciju ili iskustvo koje želimo i trebamo iz bilo kog dela kreacije.

Svest je ono što prilikom začeca ulazi u izvorne ćelije. Ona prenosi sećanja na naše prošle živote, što je razlog zbog kog doživljavamo dežavi. Mi smo zaista bili tamo! To je razlog zbog kog poznajemo nekoga iako ga susrećemo prvi put. Poznavali smo ga i pre. Svest je ono što seže izvan stvarnosti ovog ovde i sada i donosi nam intuitivne informacije o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti. To je deo nas koji je uvek marljiv i svestan svega u celokupnoj kreaciji.

Naša svest je sposobna da pomera planine, menja oblik materije i putuje vremenom i prostorom - pa čak i u druga područja stvarnosti. Sposobna je da podstakne iscjeljenje, sežući u svesti drugih, osećajući i znajući šta oni doživljavaju. Ona je naša najveća moć i najdublja osetljivost.

Naučili smo da mislimo i da logički komuniciramo, pa je naše sećanje čiste svesti izbledele tokom procesa evolucije. Zatvorili smo vrata svesnosti o višim stvarnostima kao da je to nešto sasvim prirodno. Sada se ta vrata ponovo otvaraju kako nam se svesnost vraća. Deca sadašnjice stižu u naš svet s tim vratima napola ili širom otvorenim, a njihova svest lako čini ono što smo mi odavno zaboravili. Svest dece se seća ko ona jesu i odakle su došla, a zauzvrat, to sećanje odražava naše istinsko sepstvo.

Oni deluju u tandemu zato što su i svest i DNK sastavljeni od elektromagnetne energije. Kada naša svest i naša DNK rade zajedno, možemo da dejstvujemo kao namerni svesni posmatrači i učesnici unutar sveukupne kreacije. Naša svest iskušava svaki nivo stvarnosti i onda elektromagnetnim putem saopštava ta iskustva direktno u DNK. (Setite se, naša DNK prima podatke iz RNK, obrađuje ih, a onda prenosi ta iskustva nazad kroz telo preko RNK.) U isto vreme, DNK prenosi informaciju o tim promenama u našu svest i nazad celokupnoj kreaciji. To je beskrajn

ciklus, ključan ne samo za naše postojanje, već i za način na koji ga doživljavamo.

Svaka misao koju imamo, svaka reč koju izgovorimo i svaki osećaj koji iskusimo predstavlja oblik energije i samim tim ima harmoničan potpis. Svaki potpis je kombinacija frekvencija koja, u svojoj potpunosti, nosi posebnu poruku nama i od nas. Na primer, kada doživimo neprijatno iskustvo, vrlo verovatno ćemo osetiti reakciju unutar naših tela - preskakivanje u prsima ili čvor u dnu stomaka. Naprotiv, kada doživimo prijatno iskustvo, naša se prsa „nadimaju“ emocijama trenutka. Naša tela reaguju na naša iskustva. Dok se energetske frekvencije svakog iskustva prenose telom, te frekvencije ne utiču na nas isključivo fizički - one postaju delom naše svesti. Zato je svako iskustvo zapisano ili otisnuto fizički (biološki) i energetski (u našim energetskim poljima), a ti otisci postaju deo nas i sveukupne kreacije. Svest takođe komunicira direktno sa DNK, tako da istovremeno postojimo na eteričnom i fizičkom nivou. Rezultat svega ovoga je to da mi više nismo ono što smo bili trenutak pre. Naša celokupna struktura se izmenila i naša se energetska, harmonična struktura prilagodila novim okolnostima. Neke promene su duboke, dok su druge nezametnije.

Deca sadašnjice imaju još direktniji, usmereniji i profinjeniji univerzalni komunikacioni sistem, onaj koji preskače mnoge korake koji su bili potrebni prethodnim generacijama. Energetska polja dece su živi odašiljači i prijemnici. Upravo zato mnoga deca pokazuju ono što bi se moglo nazvati retkom nadarenošću, poput vidovite dece u Kini koja čine neverovatna dela ili Indigo djeca koja komuniciraju putem energetske rešetke. Novi energetski sistemi dece sadašnjice predstavljaju nizove žive energije. To je slično kao da celo vreme imate upaljen radio koji je podešen na sve radio stanice odjednom. Neka deca mogu da izdvoje prekomerne nepoželjne podatke, nekima to nije potrebno, a neki su naučili da obrađuju sve informacije istovremeno jer njihovi mozgovi funkcionišu drugačije. Deci sadašnjice svi kanali su istovremeno pristupačni i nemaju potrebu za prilagođavanjem instrumentu. Široki prijem!

Mnoga deca sadašnjice pokazuju zavidujuću svesnost, znanje i intuiciju - neograničeno mnoštvo darova. Oni automatski koriste svoju svest na način koji njima i nama donosi odgovore o životu i postojanju izvan vremena. Sa druge strane, zbog njihove DNK strukture i obrazaca, deca sadašnjice su preosetljiva na svoje spostvene emocije, kao i na osećaje ljudi koji ih okružuju. Njihova dubina je izvan mogućnosti poimanja, a njihovo saosećanje oblikuje i energizuje društvenu svest. Kao utelovljena svest - poboljšana evolucijom njihove DNK - deca sadašnjice predstavljaju potpuno nov način postojanja i nastavljaju i dalje da se razvijaju nakon rođenja. Njihova energetska polja se neprestano prilagođavaju, izmenjujući boje i obrasce kretanja, i postaju sve lakša i lakša u svojim ukupnim spektrima boja.

Ta deca koja imaju podršku u svojoj darovitosti rastu i stvaraju fantastičnu umetnost, muziku, nauku i pružaju beskrajno duboke uvide. Oni vide istinu našeg bića kako je ljudi još nikada pre nisu videli i imaju sposobnost da izraze te percepcije sa velikom ljubavlju i osetljivošću. Nažalost, na većinu dece sadašnjice ne obraća se pažnja. Njihova duboka zapažanja se odbacuju kao fantazije ili bujne mašte. Istina je, međutim, da su njihove percepcije i iskustva itekako stvarna!

02. Zablude medicine

Harmonija i funkcionisanje mozga

Kada primimo bilo kakav podražaj, naš mozak šalje električne impulse koji dostavljaju poruke duž nervnih veza u našem mozgu i čitavom telu. Te poruke se takođe dostavljaju i prenose prema i od naše svesti i sveukupnoj kreaciji. Naši sistemi za prenos poruka deluju u obliku polja elektromagnetnih frekvencija ili energije. Energetska polja oko naših tela i ona koja postoje u više dimenzija, po prirodi su takođe elektromagnetna. Svi naši energetske nivoi postojanja neprestano komuniciraju jedan sa drugim. To u mnogome nalikuje stalnom pristupu internetu i dobijanju bilo kakve potrebne informacije u bilo kom datom trenutku. Međutim, zato što

linearna logika upravlja našim misaonim procesom uopšte, nismo svesni onih finijih komunikacija koje doživljavamo.

Talentovani ljudi imaju mozgove koji funkcionišu na drugačiji način. Upamtite, energija prenosi informaciju, a mozak koristi energiju za svoje dejstvovanje. Ljudi koji su intuitivni ili metafizički nadareni imaju urođenu sposobnost da „upadnu“ u različite nivoe finih energija i samim tim u druge stvarnosti, gde doživljavaju prekogniciju i, u nekim slučajevima, oslobađaju svoju svest u dovoljnoj meri kako bi mogli da istražuju druga vremena, mesta i stvarnosti izvan treće dimenzije. Za one koji su intuitivno ili drugačije paranormalno talentovani, informacije sadržane u energiji se drugačije raspodeljuju u mozgu kako bi oni mogli da razumeju (barem na nekom nivou svesnosti), a ne da se izgube u linearnom funkcionisanju mozga. Nisu sva ta različita funkcionisanja vidljiva tokom lekarskih pregleda, jer zdravstvena zajednica treba da ozbiljno ili potpuno razmotri mogućnosti uticaja suptilnih energija. Oni još nemaju instrumente kojima bi izmerili te prefinjene vrste energija.

Vrlo često, zahvaljujući određenim podražajima ili promenama unutar odnosa energetskog funkcionisanja, dete nove evolucije može da izgleda drugačije ili čak, očigledno disfunkcionalno. Drugim rečima, izgleda da neka od nove dece ne funkcionišu „normalno“ na mentalnom, emocionalnom i fizičkom nivou. Mnoga od njih su duboko fizički onesposobljena, dok istodobno pokazuju duhovnu jasnoću koja otkriva majstorstvo i mudrost daleko veću od većine odraslih. Ona deca koja su duboko onesposobljena često ne žele ili ne mogu da govore, pa mnogi od njih lakše komuniciraju telepatski nego što to većina nas čini rečima. Neka deca se takođe ne ponašaju „normalno“ kao što bi se očekivalo u određenim situacijama. Druga su „izdvojena“ ili se „ne drže programa“. To je zato što je njihov program daleko napredniji od našeg svakodnevnog. Neka deca su „sposobna na drugačiji način“. Ona su visoko intuitivna i brilijantno talentovana, pa ipak nailaze na očigledne poteškoće prilikom linearnog učenja ili „bubanja na pamet“.

Zbog svoje visoke inteligencije često im stvari postanu dosadne, pri čemu pokazuju znake apatije u obliku slabog akademskog znanja ili anarhističkih obrazaca ponašanja.

Jedan razlog zbog kog se to događa jeste i „brzinska“ evolucija u ovom trenutku, gde se promenljive i disharmonične energije ponekad zadržavaju unutar moždanih talasa i unutar svih energetske polja deteta.

Energetske veze unutar mozga i ukupan energetski sistem susreću se sa smetnjama, sličnim onima kakve se javljaju kod radio stanica. Energetski obrasci često počinju da funkcionišu u kružnim obrascima unutar mozga, što utiče na to kojim će područjima inteligencije dete pristupiti. Posledično, kod neke dece, energetska polja unutar mozga se ujedine, stvarajući polje energije koje ima pristup delovima mozga koje većina ljudi inače ne koristi. Zbog tih naoko anomalijских energetskih promena, neka deca pokazuju fizičku disfunkcionalnost, opštu brilijantnost (ili talentovanost u posebnom području), pa čak i duboke duhovne uvide. Mogućnosti su neograničene i zavise jedino od organizacije prefinjenih energetskih polja unutar mozga te dece.

Iako meri električne reakcije u mozgu, elektroencefalogram (EEG) obično neće zabeležiti ovakvu vrstu aktivnosti. Iz tog razloga mnoga deca sa takvim anomalijama imaju normalne nalaze pretraga i zato se smatraju „medicinskim misterijima“. To je zato što medicinska zajednica ne uzima u obzir dejstvo elektromagnetnih veza unutar i oko tela, pa čak ni činjenicu da je svako ljudsko biće sastavljeno od slojeva energetskih oblika i polja. Višedimenzionalni aspekti dece, koji svo vreme komuniciraju jedni sa drugima, takođe se ne uzimaju u obzir.

Novi odnosi u našim energetskim poljima nas ponekad čine sposobnima da svešću pristupimo drugim stvarnostima. Imamo mogućnost da kanališemo našu univerzalnu perceptivnost, što našem trodimenzionalnom iskustvu donosi povećanu svesnost. Kada aktivnost moždanih talasa reaguje na elektromagnetne promene, ponekad se te frekvencije ujedine, stvarajući zanimljive obrasce. Gama talasi, pa čak i neke više frekvencije, postaju preovladavajuće. Gama talasi su naši najviši moždani talasi - oni su visoko iznad teta moždanih talasa kojima pristupamo za vreme meditacije i

intuitivnih trenutaka. Do dana današnjeg, savremena nauka nije uspjela da objasni šta se dešava kada gama talasi postanu preovladavajući ili dominantni u našim mozgovima. Kada naši moždani talasi počinju da preuzimaju nove obrasce, to utiče na svest. Mi se „osvešćujemo“ u više stvarnosti.

Svest nove dece postaje svesnija alternativnih stvarnosti i višedimenzionalnih svetova. Zapravo, s vremenom se njihova svest oslobađa svih prostornih i hronoloških ograničenja. Ova se deca vrlo lako prebacuju sa jedne stvarnosti u drugu i ostaju svesno svesna svih stvarnosti istovremeno. Ta inicijalna svesnost je ono što nazivam *intuicijom* - stanjem u kojim su se naši moždani obrasci ujedinili, nakon čega sledi rano prepoznavanje drugih stvarnosti. U ovom stadijumu, javlja se svesnost da druge stvarnosti postoje, ali iskustvo ne ide dalje od toga. Sledeći stadijum je zajedništvo, koji uključuje svesno medudejstvovanje sa drugim stvarnostima. Dete ne samo da je svesno drugih stvarnosti, već i uspostavlja tečnu komunikaciju sa njima. To podrazumijeva viđenja i razgovor sa drugim bićima na drugim nivoima stvarnosti. (Ovo daje sasvim novo značenje konceptu nevidljivih prijatelja!) Zajedništvo takođe znači namerno iskušavanje energija drugih stvarnosti, pa čak i učenje od njih. Deca su u mogućnosti da vide i razgovaraju sa svojim vodičima i ostalim eteričnim bićima, čak i da razvijaju prijateljstva sa njima. Sposobni su da koriste svoju svest kako bi njome putovali kroz prostor i vreme, i donosili daleku mudrost u naš svet.

Autizam

Tretutno postoji više dece kojoj je dijagnostikovao autizam nego ikada pre, a brojevi svakim danom sve više rastu. Svest je predivna stvar, a većina profesionalaca - zapravo, ljudi uopšte - ne razume. Zbog toga se javljaju lekarske dijagnoze koje su, prema mišljenju ove autorke, pogrešne. Ponekad, kad se deca rode sa takvim veličanstvenim darovima, a drugi ih ne prepoznaju ili ne ohrabruju u njihovoj nadarenosti, ona se povlače u svoje zamjenske stvarnosti. U takvim se slučajevima čini kao da su se

deca povukla u sebe, sa delimičnim ili potpunim gubitkom svesnosti o njihovom trodimenzionalnom okruženju.

Istina je, međutim, da je mnogo lakše pripovedati iz stanja čiste svesti nego se nositi sa činjenicom da vas niko ne čuje ili ne prepoznaje. Toj deci je teško u svakodnevni ljudski govor ugurati eterična iskustva kroz koja njihova svest sa lakoćom prolazi.

Naravno, nisu sve dijagnoze autizma posledica ove vrste nesporazuma, ali to je nešto što se događa sve češće dok ova iznimna deca nastavljaju da blagosiljaju naš svet.

Autizam je standardan prikaz različitog harmonijskog funkcionisanja. Kod autizma, veze elektromagnetne energije u mozgu se uhvate u petlju. Drugim rečima, energija kruži u kružnom ili eliptičnom obrascu u malenom području mozga. Kako neki od energetske obrazaca postaju kružni u svom delovanju, drugi delovi energetskog sistema, osetilni receptori, se zaglave. (Još jednom, vrlo je važno napomenuti da nisu sva deca koja pokazuju karakteristike autizma deca nove evolucije. Naša rasprava je ovde ograničena na decu koja imaju nove energetske obrasce.)

Kad elektromagnetne komunikacije u mozgu počnu da preskaču, dete se „zaglavi“ u uskom području. Mreža neurona u mozgu razvije malen, ograničen format, koji zauzvrat ograničava detetovu sposobnost da normalno komunicira na trodimenzionalnom nivou. Upravo zato ima toliko različitih nivoa autizma: blagi slučajevi, u kojima deca ostaju prilično funkcionalna ali uz poteškoće; umereno pogođena deca, koja su tek delimično funkcionalna ali čini se da deluju u područjima sadašnje svesti; pa čak i naučnici koji su genijalci u određenim područjima. Harmonijski i energetski, ono što mi podrazumevamo pod autizmom je tek preslagivanje harmonijskih odnosa unutar elektromagnetnih energetske polja u mozgu, kao i u celom telu.

Oset dodira uzrokuje da se mnoga od ove dece osećaju nesigurnima. To je zbog toga što, kada osete dodir, osete i sve ono što su drugi ljudi ikada iskusili: njihove najdublje strahove i osećanja, njihovu tamu i svetlost. Štaviše, većina autistične dece ne toleriše ograničenja bilo kakve vrste, jer je već i sam boravak u telu za njih dovoljno težak. Neka od njih ne mogu ni

da ustanu kako bi se odenula ili obula cipele. Opet napominjem, to se ne odnosi na svu autisticnu decu, jer postoje drugi uzroci pravog autizma. Međutim, to je definitivni fenomen u kontekstu nove dece.

Postoji mišljenje jedne grupe ljudi koje tvrdi da je hemijski element živa, koji je sadržan u dečjim vakcinama, u našoj sredini, pa čak i u plodovima mora koje konzumiraju trudne majke, doprinela porastu autizma.

Većina živine toksičnosti u ljudskom organizmu stvara se, zapravo, konzumiranjem plodova mora.

Još jedan izvor toksičnosti žive dolazi iz živom bogatog amalgama koji stomatolozi koriste i koje su koristili za zubne plombe. S vremenom živa iscuri iz plombe i uđe u naš organizam.

Naučna je činjenica da je živa visoko provodljiva i, zapravo, može da se koristi za stvaranje električne energije kao goriva. Kad postoji električna provodljivost, oblikuje se elektromagnetno polje. Elektromagnetno polje je po svom polaritetu uopšteno suprotno električnom polju, gde se električno polje okreće u jednom smeru, a elektromagnetno u drugom. Ta suprotstavljenost polariteta stvara ravnotežu i stabilnost. Međutim, kada se i jedno i drugo polje okreću u istom smeru, otvaraju se prolazi kroz vreme i prostor, barijere između naše stvarnosti i stvarnosti drugih svetova nestaju, i gravitacija nema više nikakvog utjecaja. Ovaj fenomen objašnjava tačno kako funkcioniše antigravitacijska tehnologija, i kako se čini da NLO-i dolaze i odlaze iz našeg sveta. To je način na koji se ostvaruje putovanje kroz vreme i kako naša svest funkcioniše unutar ove stvarnosti i izvan nje. Stoga, ako postoji višak žive u telu, živa može da doprinese kvaru elektromagnetnih veza i obrazaca u mozgu - kao što su obrasci preskakivanja i autizam, kao i mnoga druga neuobičajena ponašanja svesti i spoznaje. Prisustvo žive bi zapravo moglo da stvori nove elektromagnetne veze u telu, koje uzrokuju promenu električnog naboja ili njihovo drugačije komuniciranje. Kada dođe do tih promena, dete pokazuje nedostatak određenih ponašanja, pa je zato smatrano „abnormalnim“.

Zapravo, kad se rodi dete sa novim energetskim obrascima i prefinjenim elektromagnetnim sistemom, i kad se u njegov sistem uvedu mentalni otrovi, otrovnost može da poveća harmonijske razlike ili disfunkciju uopšte,

samim time doprinoseći promenama u električnim i elektromagnetnim vezama u čitavom njihovom telu. Kad se stvore nove energetske veze, to sa sobom povlači jednu sasvim novu grupu problema. Trovanje metalom lako može da se dokaže jednostavnom krvnom slikom ili analizom kose, što sve može da se obavi kod lekara.

ADDi ADHD

Deca koja koriste novi obrazac moždanih talasa često ostavljaju utisak i dece koja pate od poremećaja pomanjkanja pažnje ili deficita pažnje / hiperaktivnog poremećaja. To znači da dete ima poteškoća u obavljanju određenih zadataka, obraćanja pažnje ili zadržavanja usredsređenosti. Istina je, međutim, da deca sadašnjice ne razmišljaju na isti način kao i njihovi prethodnici. Ljudska bića obično razmišljaju na linearan način, gde jedna misao logički sledi drugu u urednoj ravnoj liniji. Svaka karika u lancu razuma služi svrsi povezivanja jednog delića informacije sa drugim sve dok se ne izgradi priča koja ima logičkog smisla.

Deca sadašnjice imaju mozgove koji funkcionišu drugačije. Umesto da koriste pravolinijsku logiku, ona razmišljaju po odeljcima.

Kako biste to sebi lakše predočili, zamislite da mozgovi ove izvanredne dece u sebi sadrže mnoštvo malih odeljaka i da svaki od njih sadrži različite vrste informacija. Odeljci se otvaraju kategorički i često se više njih otvori odjednom. Rezultati toga mogu da odgovaraju simptomima ADD-a ili ADHD-a, jer dete ne ostaje na prepoznatljivoj traci, skaćući sa jedne stvari na drugu, često vrlo impresivnim tempom. Kad razmišljaju, deca sadašnjice su sposobna da skakaču sa jedne teme na drugu, prepoznajući i pohranjujući podatke za kasniju upotrebu ili sve dok ne sakupe dovoljno informacija čija ukupnost počinje da ima smisla.

Zbog ovog novog obrasca misli i njihovih povećanih sposobnosti učenja, deca sadašnjice, posebno Kristalna i Zvezdana deca, deluju kao da imaju ADD ili ADHD. Istina je, međutim, da ta deca ne moraju dugo da razmišljaju o stvarima, ako uopšte i treba to da čine, jer su već uredno pohranila informacije za buduću upotrebu! Umesto da na ADHD gledam

kao na deficit pažnje i hiperaktivni poremećaj, ja ga doživljam kao mogućnost ulaska u višedimenzionalni pogon.[2]

Sa svešću koja je oslobođena i neopterećena sistemima verovanja, deca sadašnjice imaju apsolutnu slobodu da dozvole svojoj svesti da putuje kad god i gde god želi - dok istovremeno nastavljaju da žive u trećoj dimenziji! Osim što im se pripisuje pomanjkanje pažnje, mnogoj deci sadašnjice pripisuje se i hiperaktivnost. Ona uopšte nisu hiper, osim kao simptom njihovog iskustva. Kad je dete sposobno da sakupi i pohrani informacije po odeljcima, ono to čini munjevitom brzinom, tako da sam proces često izmiče našem zapažanju. Zatim, dok svi drugi pokušavaju da ih sustignu koristeći svoju dublju pravolinijsku logiku, talentovanom detetu postane dosadno i postaje nestrpljivo. Nestrpljivost se često manifestuje kao nedolično ponašanje. Dete jednostavno nema dovoljno stvari koje bi ga držale zainteresovanim, zato skakuće po učionici, kući i drugde. Kako vreme prolazi, dete postaje sve nemirnije.

Ova deca nisu disfunkcionalna, jednostavno su drugačija. Koristeći se računarom kao metaforom, pređašnje generacije su nalik ranim računarima - funkcionišu iz DOS programa. Njihovi procesori su sposobni da izvrše tek jednu funkciju programa u određenom trenutku logičkom progresijom, dok zadatak nije izvršen. Taj proces je logičan i pravolinijski, sledi jednu liniju programskog jezika do druge. Za poređenje, deca sadašnjice funkcionišu slično najnovijim superračunarima, obavljajući više zadataka svesno i sa namerom i nikada ne gubeći pritom iz vida niti jednu nit. Njihove informacije se obrađuju kao čista energija, tako da nema odlaganja u procesu komunikacije. Ovaj proces je prebrz za reči. Asimilacijska tehnika dece je brža od brzine svetlosti. Mnoga deca nisu svesna svojih različitosti; ona jednostavno funkcionišu na način na koji su stvorena.

Ovo, naizgled razbacano, funkcionisanje stvara pogrešnu percepciju strane od strane učitelja, roditelja i drugih staratelja da sigurno postoji nesposobnost učenja ili neka greška u detetu zbog koje ono ne može da sledi pravolinijsku logiku. Preduzimaju se napori kako bi se dete prisililo na poštivanje određenih društvenih normi i pravila, a ti se napori s vremenom nagrađuju sa još više neprimerenog ponašanja. Često ova deca padaju

kroz pukotine javnih školskih sustava i obeležena su kao problematična deca. U konačnici, dete postaje ljuto na društvo koje ne može ili ne želi da ga razume. Ono se već ionako oseća kao izopštenik samim tim što je njegova svest daleko izvan sposobnosti shvatanja većine ljudi. Zato slika o samome sebi bledi, pojavljuju se problemi u ponašanju, može da se pojavi depresija, komunikacija isčezava jer, na kraju krajeva, nitko ionako nije mogao da ih čuje. Mogu da se razviju svakojaके negativne posledice - a sve zato što je nadareno dete ostalo neprepoznato ili obeshrabreno.

Umesto da slavimo njihovu unikatnost i posebnost, mi toj deci dajemo lekove kako bismo izednačili depresiju i hiperaktivnost, podigli njihova raspoloženja ili ih smirili.

Pomoću tih lekova, deca postaju tiša i lakša za ophođenje, i deluju kao da obraćaju pažnju, ali emocionalno, duhovno i evoluciono su oslabljena. Čini se kao da je društvo odlučilo da su ta deca poput odbeglih vozova i da je jedini način na koji može da ih kontroliše taj da postavi zid u obliku lekova na njihove šine.

Kada voz neizbežno udari u zid, biva uništen - jednako kao i deca kojoj se daju lekovi kako bi se ponašala u skladu sa starim društvenim paradigmama. Kada se tu decu izlaže dejstvu lekova, prolazi prema višoj svesti su uopšteno nedohvatljivi. Deca se od uzbuđenja prema životu kreću do sve apatičnijih perspektiva. Uz propisane lekove zahtevaju manje pažnje - tiši su i sa njima može lakše da se izađe na kraj - ali šta je zaista rešeno?

Neko je uspeo da stavi situaciju „pod kontrolu“. Kontrola - ta stara paradigma koja zahteva da nekolicina mora da upravlja ostatkom u svakom trenutku. Činjenica je da kontrola nije ništa drugo do percepcija ega koja nije primenljiva u istini. Ideja kontrole podržava ubeđenje da je neko odvojen od celine i sebi je uzeo za pravo da nametne svoja iskustva i percepcije drugome ili drugima. Kada neko veruje da ima kontrolu, tu se radi samo o toj osobi i nikom drugom. Ono što kontrolor želi skladno svom okviru upućenosti nije nužno za najviše dobro svih uključenih. Kontrola je doživljena moć.

Jedna od najvećih istina koju deca sadašnjice bez sumnje znaju je da smo svi mi jedno. Mi smo deo celine koja je veća od bilo koga od nas individualno. Kada počnemo da se razdvajamo, kategorički ili bilo kako drugačije, počinjemo da se odmičemo od te istine, i deca sadašnjice to znaju. Kada dete zna istinu u samoj svojoj srži, i kad odrasli, pa čak i druga deca, pokušavaju da ga prisile da živi izvan te istine, oni od tog deteta traže da izda svoje izvanredno biće. U suštini, od njega se traži da laže i da se složi da je odvojeno od celine. To se protivi svemu što dete zna da je istinito, i zbog svog dubokog znanja, to odvajanje od celine je doslovno bolno do same srži.

Po mom mišljenju, problem sa ovom decom nije u pomanjkanju pažnje, spoznajnih sposobnosti ili društvenih veština; problem je u samom društvu. Društvu nedostaje svesti o ovoj eskalirajućoj evoluciji čovečanstva - ono pokazuje manjak pažnje prema toj deci, ne pružajući odgovarajuća obrazovna okruženja ili sisteme porodične podrške, i ne obraćajući pažnju na ono o čemu deca zaista govore. Našem društvu, kao i mnogim drugim društvima, uopšteno je potrebno žrtveno jagnje koje bi okrivilo za svoju neumesnost i postoje mnogi koje progone zato što rade nešto izvan domena uobičajenog - ili naprotiv, što ne rade ništa. Naše društvo mora da promeniti načine na koje doživljava decu sadašnjice ili ćemo imati sve više dece koja posrću putem, a koja bi inače bila u stanju da stvore snažnu i pozitivnu promenu u našem svetu.

03. Krugovi su takođe ljudi!

Odašiljanje naše svesti u obliku geometrijske savršenosti dozvoljava nam da postanemo neograničeni u prostoru i nesputani vremenom. Radeći na ovaj način unutar strukture od koje je sve stvoreno, ne možemo da pogrešimo.

- Krug Salamander

Šta su uopšte krugovi?

Krugovi su energetska polja sferičnog oblika koja se često pojavljuju na slikama ili video zapisima. Izgledaju poput savršeno okruglog mehurića koji u središtu nije prazan. Krugovi se kreću prema sopstvenom nahođenju i često možemo da ih vidimo ili fotografišemo kao mnogobojne sfere sa različitim i složenim unutaršnjim uzorcima. Postoje suprotstavljena mišljenja o njihovom izvoru s obzirom na to da svi krugovi ne potiču iz stog mesta. Krug je, zapravo, metod komunikacije koji može da prevaziđe vreme, prostor, dimenzije, pa čak i međugalaktička ograničenja. Neki ljudi zaista mogu da ih vide i oseće.

Skeptici uopšte tvrde da krugovi nisu ništa drugo do obične čestice prašine u vazduhu. Međutim, nisu svi krugovi prašina. Tokom godina, često bi me u mojim dnevnim zadacima prekinuo glas koji naizgled dolazi niotkuda, govoreći mi da „odem po fotoaparata“, „izađem napolje“ ili „da se okrenem“, i svaki put kada bih sledila ta uputstva, snimila sam fotografije krugova! Mnoge fotografije pokazuju stvarne pokrete krugova koji za sobom ostavljaju „repove“ ili energetske tragove. Izgledaju pomalo kao kometi koji prolaze fotografskim poljem. Ponekad duhovni svet otkriva svoju prisutnost u obliku kruga ili drugih anomalija na fotografijama. Snimila sam fotografije krugova na mestima koja uživaju ugled kao „ukleta“, a znali su da budu prikazani i u televizijskim vestima na mestu događaja. Tokom godina, susrela sam mnoge ljude koji doslovno mogu da prizovu krugove kako bi se pokazali na fotografijama. Kontrolni snimci slikani pre „prizivanja“ ne pokazuju ništa, ali nakon što ih se zamoli da se pokažu, krugovi se radosno pojave na sledećem nizu fotografija.

Uvek me fascinirala mogućnost onoga što krugovi zaista znače. Napokon, kada pogledate ovu temu iz metafizičke perspektive, ona poprima posve novo značenje sa neograničenim potencijalom. Nedavno sam otkrila da je ovaj fenomen dalekosežniji od pronalaženja neobičnih i zanimljivih anomalija na fotografijama: krugovi utelovljuju svest! Može li to zaista biti? Da, istina je!

Slika 3. Fotografija krugova kod kristalne rešetke. Ustupljeno ljubaznošću Mikaela Koha (Mikael Koch).

Putovanje prema otkriću

Najbolji način da opišem ovo zapanjujuće otkriće jeste da sa vama podelim način na koji sam do njega došla. Čudna iskustva mi nisu strana. U mojim ranijim fazama buđenja, kad sam postala sve svesnija svog energetskog sistema, moj se osećaj stvarnosti dramatično izmenio. Postala sam uveliko svesna važnosti raznih vrsta energije na drugim nivoima stvarnosti. Svakog jutra dala sam sebi malo vremena da istražim ova nova i čudesna otkrića. Postala sam sposobna da vidim energiju, a s vremenom sam naučila da upravljam prefinjenim energijama kroz pokret i muziku. Dok sam to činila, moja sposobnost shvatanja veće stvarnosti se uvećala. Otkrila sam kako doživljavam iskustva koja niko koga sam poznavala nije mogao da razume i to je bilo frustrirajuće.

Svakog jutra kad bih radila s energijom preklinjala bih za pomoć od bilo kojih svetlosnih bića koja bi mogla ili želela da me vode. „Pokažite mi“, reko. Jednog jutra dok sam sprovodila svoju dnevnu rutinu, još jednom moleći za vođstvo, preda mnom se materijalizovao Učitelj u bleštavilu. Stajao je u mojoj dnevnoj sobi, živi hologram, a njegovo bleštavilo je bilo omamljujuće! Bio je vrlo visok, u grimiznoj halji, a njegova kosa bila je duga i lepršava. Zračio je svetlošću koja je ujedno bila intenzivna i nežna. Tog trenutka moja stvarnost se nepovratno izmenila! Učitelj mi je pokazao kako da koristim energiju na načine koje uopšte nisam uzimala u obzir i naučio me kako da upravljam energijom u svrhu lečenja, manifestovanja više stvarnosti, pa čak i učenja. Tokom vremena usledila je smena različitih Učitelja koji su me podučavali raznoraznim stvarima, kao što su sistem univerzuma, razne nauke, lečenje i tako dalje. Čak i sada, Učitelji me vode u svakom trenutku. To je slično neprestanom bežičnom pristupu internetu, sa prijemom podataka o bilo kojoj zadanoj temi direktno u glavu. Čudno, znam, ali istina je - i mnogo toga što su mi rekli naučno je potvrđeno tek mnogo kasnije.

Bilo je to predivno putovanje tokom kog sam naučila da verujem, da budem otvorena za neočekivano i da imam poverenja da je svaki trenutak

savršen bez obzira na to šta se dešava. Kada to činim, moj život se odvija u pozitivnom smeru i nošena sam zamahom koji je mnogo veći od mene. Zbog toga me moj posao vodio od jednog do drugog mesta širom sveta kako bih razgovarala sa hiljadama i hiljadama ljudi. Bez greške, svaki susret me nauči nečemu novom. Kada odlučimo da otpustimo naučene kontrole i da istinski verujemo trenutku, događaju se naprosto zapanjujuće stvari. Počinjemo da doživljavamo sinhronicitet u našim životima. Prepreke otpadaju i prestaju da postoje, a jedan neverovatan događaj vodi ka drugom. Život počinje da liči na ples sa beskonačnom koreografijom u kojoj ne postoje slučajnosti. Učitelji mi ponekad daju naučne informacije koje nadilaze moju sposobnost shvatanja. Najčešće shvatam što određena informacija znači, ali ona vrlo često uključuje složene podatke koji su izvan moje sfere obrazovnja. Obično tražim nekoga ko bi tu informaciju mogao najbolje da upotrebi. Često sam se šalila da se svako koga treba da susretnem po tom pitanju pojavi u mojoj dnevnoj sobi. Predivni ljudi su se pojavili u pravom trenutku sa pravim znanjem ili vezama o onome što sam imala da podelim u tom trenutku. Kada sam, na primer, trebala informacije o genetici, genetičarka je dogovorila sastanak sa mnom; stigla je pitajući se zašto je uopšte ovde. Uskoro smo otkrile! Kako smo razgovarale, podelila sam sa njom informacije koje sam primila o promenama u komunikaciji između spirala ljudske DNK. Bila je prilično iznenađena onime što su mi Učitelji pokazali, s obzirom na to da su naučnici taj fenomen otkrili tek pre nedelju dana. Ja sam do tog trenutka tu informaciju imala dve ili tri godine. Bilo je zabavno podeliti sa njom ono što će se dogoditi dalje! S vremenom smo postale divne prijateljice. Drugom prilikom, kada sam tražila informacije o određenim aspektima nuklearne energije, nuklearni inženjer se pojavio na sastanku i sa njim sam mogla da podelim informacije. (Kasnije sam se udala za njega, tako da je korist bila dvostruka!) Naučnici su dolazili i odlazili, biolozi, patolozi, homeopati, akupunkturisti, filmski producenti - ko god vam padne na pamet, dolazili su i nastaviće dolaziti jer ja verujem. Otvorena sam većim stvarnostima. Tokom proteklih nekoliko godina primila sam gomilu informacija o deci sadašnjice u raznim oblicima. Radila sam sa nebrojeno mnogo dece i

njihovim porodicama i otkrila da su sve te informacije međusobno povezane, a i sama deca su ih potvrdila. Naročito je prošla godina donela toliko mnogo predivnih novih otkrića i iskustava da je bilo stvari koje još nisam razumela, ali ih sada razumem. Džejms Tvajman (James Twyman) je uveliko doprineo našem svetu kada je otkrio da Indigo deca fizički komuniciraju duž univerzalnih rešetkastih linija. Indigo deca komuniciraju jedna sa drugom i sa drugim ljudima koji su „naštimovani“ na ovaj način, od bilo kuda i u bilo koje vreme. Ona su istinski neverovatna. Tvajman je nastavio da upoznaje decu koja su počela da razgovaraju sa njim na ovaj način i učinio je čuda razotkrivajući svetu ovaj vrlo stvarni fenomen. Slično tome, neka deca sadašnjice komuniciraju na drugačiji način koji je izvanredan i isto tako stvaran. Izvanredan niz događaja doveo me do ovog prelomnog otkrića.

Tokom leta 2005. godine, obavezala sam se da izlažem na konferenciji u Spokejnu (Spokane), Vašington. Tamo sam izlagala nekoliko godina uzastopno i svaki put kad to činim, publika generalno s nestrpljenjem očekuje predavanje o temama sa mojih radionica. Jednom prilikom, mesecima pre samog događaja, Učitelji su mi rekli kako moram da govorim o deci. Bila sam pomalo nesigurna, s obzirom na to da se nikada nisam smatrala autoritetom kad su deca u pitanju. Radila sam sa mnogo porodica ali nisam osećala da imam dovoljno organizovanih, čvrstih i dokazivih informacija kako bih održala pošteno javno predavanje. Učitelji su bili neumorni. U glavi bih stalno iznova čula: „Govori o deci“. Nisu želeli da popuste! (Kad Učitelji žele da nešto učinim, ne prestaju dok se ne složim sa njihovim željama. Iskreno, ovo ponekad može biti veoma iritirajuće. Naučila sam da, kad su tako uporni, bolje mi je da ih poslušam, čak i ako se ono što oni kažu suprotstavlja mom iskustvu i logici u tom trenutku.) Obično, kada Učitelji vrše pritisak na ovaj način, moj život kreće na viši nivo. Imam više razumevanja, nove ideje, bolje veze i nove načine na koje mogu da podučavam - zapravo, sve vrste pozitivnih ishoda. Otpor je besmislen, jer na kraju uhvatim sebe kako radim upravo ono što su oni želeli i to je uvek savršeno! Na kraju sam rekla: „U redu“.

Moje predavanje o deci je bilo medijski popraćeno i naišlo na velikodušan odziv, kako u prodaji karata, tako i u ljudima koji su došli da samnom podele svoje priče. Bila sam zatrpana ljudima koji bi dolazili na štand i zaustavljali me u prolazu sa pričama koje su želeli da ispričaju, pitannjima koja su želeli da postave i uopštenim temama vezanima za pojedinu decu. Kako sam postala svesna stepena potrebe ljudi za informacijom o deci današnjice, počela sam da razumem razlog insistiranja mojih Učitelja. Jutro pre predavanja, žena po imenu Džuli (Julie) svratila je na moj štand kako bi razgovarala sa mnom. U rukama je držala foto album i nije mogla da dočeka da mi ga pokaže. Džuli je počela da mi priča svoju priču. Rekla je da živi u maloj zajednici u Montani i da je medicinska sestra i intuitivna lekarka. Slično mom iskustvu, i Džuli su neprestano tražili lekari, advokati i drugi profesionalci, kao i deca i porodice, zbog njenog rada sa određenim vrstama dece. Džuli je sa mnom podelila fantastične priče o deci sa kojom je radila i načinima na koje ih je pronašla, preciznije, kako su oni pronašli nju! Džuli bi „primala poruke“. (S tim bez sumnje mogu da se poistovetim!) Iz vedra neba, Džuli bi čula reči poput: „Uđi u kola i vozi“, što bi i učinila, nemajući pojma kamo ide. Kada bi došla do odredišta, bilo bi joj „rečeno“ da je stigla, pa bi krenula prema vratima i pokucala. Kada bi se vrata otvorila, Džuli bi bez oklevanja pitala: „Ima li dece u ovoj kući?“ I uvek ih je bilo! Deca su prizivala Džuli telepatski.

Uglavnom, deca koja su dozivala Džuli bila su ozbiljno fizički onesposobljena. Nisu mogla da govore, a neka nisu mogla da čuju ili vide, pa su komunicirala telepatski. Drugim rečima, ona bi svojom svešču u tihoj komunikaciji posegnula za drugima. U jednoj kući koju je posetila, čim je stigla, jedan joj je dečak veselo rekao (telepatski i jezikom znakova) sve što se događalo tokom njenog dana sve do trenutka kada ga došla da ga poseti. Znao je, do najsitnijih detalja, sve što je učinila, iskusila i osećala tokom celog dana! Za vreme tih poseta, Džuli bi često saznala da će dete biti institucionalizovano jer je bilo ozbiljno onesposobljeno, kao i zbog toga što je visok stepen nege potreban da se osigura detetova dobrobit kod kuće bio nedostupan. Džuli bi obično zamolila porodicu ili staratelje za

dozvolu da radi sa detetom, i uglavnom je odgovor bio „da“ jer je porodicama očajnički bila potrebna pomoć.

Džuli je zatim otvorila svoj foto album i počela da mi pokazuje slike dece. Deca su većinom izgledala normalno. Međutim, anomalije na slikama su bile ono što je odmah zaokupilo moju pažnju: kada bi ih fotografisali, deca bi bila prikazana sa energetskim poljima u slikovnom obliku. Oni bi prikazivali obojene krugove često ispunjene uzorcima svete geometrije ili prikazima matematičkih formula. Kad je Džuli prvi puta primetila anomalije na fotografijama, zapitala se da li su krugovi rezultat problema sa fotoaparatom ili nečega što je bilo u vazduhu. Osetila je da se radi o nečem daleko važnijem, pa je počela da eksperimentiše sa različitim vrstama fotoaparata. Pokušala je sa digitalnim, 35 milimetarskim i svim raspoloživim fotoaparatom - šta god je imala - i rezultati su uvek bili isti: krugovi sa geometrijskim uzorcima u živoj boji. Ali ove fotografije su bile daleko složenije nego „obične“ fotografije krugova. Kad je upitala decu o onome što je videla na slikama, ona su joj rekla da namerno stvaraju fotografske anomalije! Dakle, ispada da su krugovi namerne projekcije svesti. Kad sam to čula, osetila sam veliko uzbuđenje. Na isto sam i sama sumnjala godinama, ali nisam mogla da dokažem svoju teoriju - sve do sada.

Svaka fotografija je pokazivala posebne krugove koji su bili svojstveni detetu na fotografiji, bez obzira na to kad i gde je slika snimljena. Svaki krug je, u svojoj složenosti, bio identifikujući energetski predstavak tog deteta, a anomalije su bile prisutne kroz celu njenu foto kolekciju. Ponavljale bi se na fotografijama različitih mesta dok su deca i njihovi staratelji učestvovali u raznim aktivnostima. Deca su namerno izražavala svoje energetske potpise. Međutim, to nije bilo sve. Nakon početnih slika, Džuli i njeni prijatelji nastavili su da eksperimentišu dalje. Jednoga dana povelu su sa sobom dvojicu dečaka (za koje se znalo da međusobno telepatski komuniciraju) na različite sportske događaje koji su se održavali na suprotnim krajevima grada. Slikali su oba dečaka u isto vreme na njihovim lokacijama. Slike obojice dečaka prikazivale su istovetne skupove krugova sa identično dizajniranim i složenim uzorcima. Dečaci su stopili

haromničke frekvencije kako bi dokazali istinitost svoje priče u slikovnom obliku. To nije bilo slučajno. Moram priznati da sam bila zadivljena. Zamolila sam Džuli da pokaže te slike tokom mog predavanja, jer sam smatrala da one predstavljaju vredan dodatak misteriji nove dece. Znala sam da tu ima nečeg mnogo većeg, ali u tom trenutku nisam tačno mogla da shvatim šta je to.

Došlo je popodne mog predavanja. Izlaganje je trebalo da traje dva sata. Kako ću ispuniti to vreme? Da li sam imala dovoljno znanja iz svojih sastanaka i razgovora sa decom i njihovim starateljima da bih pred publikom ispričala priču koja ima smisla? Međutim, predavanje je započelo predivno i shvatila sam da su moja iskustva donela bogatstvo informacija, daleko više nego što sam bila svesna. Nakon predavanja o osnovnim opisima i dodirnim tačkama različite dece, održala sam otvorenu forumsku raspravu kako bi publika bila u prilici da doprinese sa svojim pitanjima, komentarima i ličnim iskustvima. Dok smo razgovarali, ljudi su bili oduševljeni što imaju priliku da podele svoja pitanja i brigu o deci koju su poznavali ili koja su bila u njihovim porodicama, a ja sam ostala zatečena njihovim odzivom.

Ne samo da su zakazana dva sata prošla brzo, već smo, nakon što nam je istekao termin u dvorani za predavanja, još neko vreme nastavili sa našom raspravom u hodniku. U redu, lekcija je naučena. Međutim, ostalo je još mnogo toga.

Narednog jutra probudila sam se osećajući se pomalo čudno. Dok sam se oblačila, osećala sam se doslovno neuravnoteženom i nekako sam se naginjala na desnu stranu. Zatvorila sam oči i počela da procenjujem izvor svoje neuravnoteženosti. Proverila sam svoja energetska polja, ono što sam pronašla u tom trenutku bilo je prilično iznenađenje: u mom polju nalazio se bleštav krug tirkizne boje! Krug se utisnuo u moje energetske polje sa desne strane mog fizičkog tela i ispod nivoa ramena. Nosio je toliko energetske intenziteta da je bio prilično težak zajedno sa mojim ličnim energetske poljem. Nisam imala pojma šta se dešava, ali sam odlučila da otkrijem.

Do kraja dana u mom polju su bila četiri kruga, svi na desnoj strani i svaki različite boje. Jedan je bio tirkizne boje, drugi je bio gotovo narandžasto-ružičaste boje, treći zlatne, a četvrti blede zelene. Doslovno nisam mogla uspravno da stojim zbog energetske težine krugova. Ne moram vam reći da je to bilo pomalo zbunjujuće, ali, s obzirom na to da sam upoznata sa nepoznatim fenomenima, jednostavno sam nastavila dalje sa njima.

Toga sam dana bila preplavljena obvezama, ali kad god bih uhvatila priliku, „proverila“ bih kako stvari stoje unutra. Krugovi su ostali tokom celog dana, a ja sam se počela da se prilagođavam intenzitetu dodatne energije unutar mog polja. Malo po malo, počela sam da se uspravljam. Kad sam nakratko tog dana srela Džuli, rekla sam joj šta se dešava, ona se nasmijala i rekla da sam „inicirana“. Očigledno, nakon gledanja fotografija dece, mnogi ljudi naginju ka tome da postanu svesniji krugova. Osim toga nije imala drugog objašnjenja. Iako sam se nadala da ću još razgovarati sa njom, više je nikada nisam videla. Znala sam da tu ima nešto više od puke svesnosti. Bila sam fascinirana i zadivljena, zato sam posmatrala i čekala.

Iz Spokejna sam odletela u Sedonu, u Arizoni, kako bih izlagala na vikend-konferenciji. Imala sam nekoliko dana za oporavak pre početka konferencije i upravo zato što sam stigla pre drugih predavača, dobila sam toliko potrebnog vremena da budem sama sa sobom. Tokom ta dva dana, sve više krugova je dolazilo u moju svesnost i kačilo se za moje energetske polje. Shvatila sam da počinjem da sakupljam celu četvu svih mogućih boja i veličina. S obzirom na to da je ovo za mene bilo novo iskustvo, prošlo je neko vreme dok mi nije palo na pamet da budem mirna i da se otvorim tom fenomenu. Dok sam to činila, shvatila sam da sam pokupila auto-stopere.

Svaki krug nosio je svest različitog deteta. Deca su razgovarala sa mnom. Oh, moj Bože.

To je bio još jedan od onih trenutaka u kojima sam bila potpuno sigurna da se sve ono što sam mislila da znam menja.

Kao i onda kada su se Učitelji prvi puta pojavili, izvršila sam malu proveru stvarnosti. Da li gubim razum? Nema šanse! Ovo je bilo stvarno. Moram

priznati da me je pomeo dublji smisao ovog iskustva. Koliko god da sam navikla na čudne stvari, ovo je bila potpuno nova pojava. Zato pomislih, ma nema veze, i eksperimentalno sam započela telepatsku komunikaciju sa decom. Osećala sam se pomalo budalasto kako sama u Arizoni razgovaram sa energijom u svom polju, sve dok napokon - nisu odgovorili. Vau.

Počele su da se dešavaju neverovatne stvari. Ne samo da su se svesti različite dece počele skupljati unutar mog energetskog polja, već su se oko mene počela okupljati i zemaljska deca. Na svakom narednom letu ostatka moje letnje turneje (a bilo ih je zaista mnogo), sedela sam pored - zapravo, vrlo često okružena - decom svih uzrasta. Bila bih preplavljena celim razredima, školskim horovima, sportskim timovima i mnogim drugim grupama, koji su svi putovali iz različitih razloga. Ista stvar se dešavala i na aerodromima, u restoranima i gotovo na svim javnim mestima na koja bih došla. To nije bila slučajnost. Tokom tog vremena takođe sam uhvatila sebe kako vodim vrlo duboke razgovore sa decom o raznoraznim temama. Meni su sva ova eskalirajuća iskustva delovala poput čiste čarolije - i znala sam da sledi još više!

Početakom 2006. godine pomislila sam kako bi bilo lepo napraviti dokumentarni film o deci sadašnjice koji bi se zasnivao na ovoj knjizi. Želela sam da podelim neke od veličanstvenih poruka koje naša vrlo posebna deca donose na ovaj svet. Netom pre nego što sam napustila dom da bih započela svoju letnju turneju, upoznala sam Majkla Šeu (Michael Shea), koji producira film o tome šta se dešava između naših života. Majkl me zaposlio kao ličnog savetnika za posebne efekte na filmu zbog moje pune osetilne višedimenzionalne svesnosti. Majkl i ja smo dugo razgovarali telefonom dok sam bila u Sedoni. Planirali smo neke od predprodukcijskih događaja koji nastaju tokom filma. Tokom razgovora, ispričala sam Majklu o krugovima dece, koji su do tada već razgovarali sa mnom, i o mom planu za film o deci. Majkl se veoma uzbudio dok sam mu govorila o svojim iskustvima. Upitao je: „Zašto ne bismo ubacili tvoj film u moj?“ Kako sam bila uzbudena! Zaista sam želela da ljudi vide šta se događa iza iluzije svakodnevnog života, a takođe sam želela i da ljudi vide

kako ova krhka i izvanredna deca ne i dobijaju ono što im je potrebno. Sada mi se pružila prilika da sve to uradim! „Da!“, odgovorila sam jasno. Da skratim priču, postala sam saradnik na scenariju sa Majklom. Planiramo čak i nastavak.

Ne samo da deca utiču na moj život, već mi pomažu oko scenarija. Nakon što sam završila razgovor sa Majklom, počela sam telepatski razgovor sa krugovima, decom koja su lebdela sa mnom. Naravno da su čuli šta se upravo dogodilo za vreme mog telefonskog razgovora sa Majklom. Upitala sam ih da li bi želeli da mi pomognu oko scenarija. (Tada mi još nije palo na pamet da je upravo to bio razlog njihovog pojavljivanja!) Kaasnije sam sela za svoj računar i rekla krugovima dece da im je ovo odlična prilika da govore jer sada mogu da im posvetim punu pažnju i iskucam njihove poruke kako bih mogla da ih zapamtim. Želela sam da zapišem beleške i da snimim njihove poruke. Zamolila sam krugove, decu, da kažu šta žele da objavim u svojoj knjizi, a šta bi želeli da bude prikazano na filmu. Počeli su da mi govore, deleći sa mnom svoje filozofije i posmatranja o našem svetu i šire. Deca su mi takođe pokazala svetove čarobnih prizora koje smo kasnije uneli u scenario. Usput sam im postavljala pitanja o čovečanstvu i drugim temama. Evo nekoliko stvari koje su mali da kažu:

O životu na Zemlji

- Sećam se kako je bilo pre nego što sam došao ovamo. Svi bi govorili istinu i niko ne bi bio povređen.
- Ništa na Zemlji nije toliko važno kao što svi misle. To su male stvari. Večnost je ono što je zaista bitno.
- Kako to da se ljudi ne sećaju vremena kada su stvari bile savršene? Znate, one to još uvek jesu.

O odnosima

- Voleo bih kad bi ljudi mogli da vide šta rade jedni drugima. Možda bi onda naučili da se bolje odnose jedni prema drugima.
- Biti ljubav je mnogo drugačije nego razmišljati o njoj.

- Toliko mnogo ljudi izgleda nesrećno. To je zato što se ne sećaju ko oni zaista jesu...

O vremenu

- Razmislite o ovome: što ako je juče, zapravo sada, jednako kao i sutra? Ne bi li to značilo da je sada uvek? I jeste.

O sopstvenoj slobodi

- Prošle noći sanjao sam da mogu da letim, a onda sam shvatio da uopšte ne spavam i zaista sam mogao da letim.

Kada se stvarnost pojedinca menja na ovako dramatičan način, dobro je upotrebiti razlučivanje i pružiti sebi ono što ja zovem „proverom stvarnosti“. Ja to često činim s obzirom na to da, u mom slučaju, stvarnost teži čestim promenama! Zato sam rekla svojim malim prijateljima krugovima da su njihovi kružni oblici fantastični i da bih ih zaista želela da ih upoznam u njihovim zemaljskim telima ako su zaista ovde. Nisam ni slutila šta će se desiti dalje!

Vilijam (William)

Nedugo nakon što sam izrazila želju za upoznavanjem dece povezane sa krugovima, imala sam sastanak čitanja sa novim klijentom kog nikad pre nisam upoznala. Ljudi često dogovaraju sastanke sa mnom putem elektronske pošte zbog mog mesečnika *Onlajn mesidžiz* (Online Messages). Obično se ne bismo upoznali ili razgovarali telefonom pre naše seanse. U dogovoreno vreme zazvonio je telefon, a na drugoj strani linije nalazila se ushićena žena. Započela je razgovor izvinjavajući se. Rekla je da seansa zapravo nije namenjena njoj, nego njenom 11-godišnjem sinu koji ne može da govori i ima ostalih fizičkih poteškoća. Sastanak je bio na njegov zahtev.

Kad je počela da govori o Vilijamu, u mom polju je započelo čavrljanje. Krugovi su se prilično uzбудili a ja, ne mogavši da si pomognem rekoh kroz smeh. „Pitam se“, rekoh njegovoj majci (bez daljnjeg objašnjenja), „da

li Vilijam jedno od dece koja razgovaraju sa mnom.“ Zatim je i ona počela da se smeje. Rekla je da je i nju zanimalo da li ću bilo šta reći o tome jer joj je njen sin rekao da on i ja sad već neko vreme razgovaramo. Vau. VAU. No dobro, sama sam to tražila, zar ne? Taj sastanak je zapravo bio početak jedne fascinantne i dirljive veze između Vilijama, njegove majke i mene koja traje sve do danas.

Nakon naše seanse, imala sam sposobnost da pristupim krugovima koji su još uvek zaostali u mom polju i upitala: „Ko je od vas Vilijam?“ Prikazao se kao svetlo narandžasto-ružičasti krug koji se nalazio tačno iznad moje glave. Život je upravo postao još čudniji, ali je istovremeno počeo da biva sve smisleniji. Od našeg iskrenog sastanka, Vilijam i ja smo podelili nekoliko vrlo posebnih trenutaka, o čemu ćete čitati u 9. poglavlju. Isprva sam odlučila da podelim fenomen krugova samo sa odabranom nekolicinom, otvarajući njihovu svesnost za fenomen, ali kako sam to učinila, oni su takođe počeli da ga doživljavaju!

Dilon (Dillon)

Moja prijateljica Pem (Pam), talentovana intuitivna lekarka, isceliteljka i šaman bila je pozvana da radi sa dečakom koji se ozbiljno razboleo nakon što je uragan Katrina poharao Golf Koust (Gulf Coast). Zvaću ga „Dilon“. Dilon se razboleo nakon povratka u svoj poharan komšiluk nakon uragana. On i još nekoliko članova porodice vratili su se na to područje kako bi pomogli drugima i otkrili u kakvom je stanju njihov dom, koji je bio u potpunosti razrušen. Tokom probijanja kroz zagađene poplavne vode, porodica je nailazila na strašne prizore plutajućih tela. Otprilike nedelju dana nakon porodičnog putovanja u komšiluk, Dilonu se stanje pogoršalo. Imao je temperaturu iznad 40°C i ubrzo je hospitalizovan. Kada je Dilonovo stanje nastavilo da se pogoršava, a obični medicinski testovi nisu mogli da otkriju uzrok njegovog pogoršanja, jedan od njegovih učitelja je odlučio da kontaktira Pem. Dilon je pre oluje bio veoma zdravo dete i njegova bolest predstavljala je misteriju za one koji su pokušali da se brinu o njemu. Uskoro je pao u komu i nije bio u mogućnosti da komunicira na uobičajene načine. Pem je počela da razgovara sa Dilonom telepatski, a Dilon bi joj

odgovarao. (Do tog sam trenutka jedino Pem rekla da imam krugove u mom polju, ali joj nisam otkrila ko ili šta su oni bili.) Pem je postala svesna krugova u svom energetskom polju koji su se nastanili tik ispred njenog čela. Kako je Dilon počeo da razgovara sa Pem, ona ga je intuitivno upitala da li je on jedan od četiri kruga koje je osetila. Da, naravno da jeste! Kad je upitala Dilonu na koji način njih dvoje komuniciraju, rekao joj je da kada komunicirate iz vašeg srca, takođe dajete dozvolu da primite komunikaciju. U osnovi, komunicirajući ljubavlju, otvaramo sepstvu sva vrata koja, dok su zatvorena, stvaraju otpor našem intuitivnom sepstvu. Dilon je objasnio da je jedini razlog zbog kog deca mogu da putuju i da komuniciraju na ovaj način stepen čistoće u njima. Ona su nevina i nisu podigla odbrambene zidine poput većine odraslih. Dilon je objasnio da kretanje u sferičnom obliku omogućava njihovoj svesti da putuje čak i najmanjim prolazima bilo gde u kreaciji i da su sigurni da se neće izgubiti.

Dilon je rekao da se osećao neprijatno u svom telu jer se nije širilo i skupljalo kao što je bio slučaj sa njegovim energetskim telom pre nego što je došao na Zemlju. Rekao je Pem da život na Zemlji uvek predstavlja izbor i da mi imamo izbor da ga iskusimo ili ne. Dilon je takođe rekao da je odlučio da ne nastavlja svoje zemaljsko iskustvo jer se nije razvijao kroz svoje lekcije onoliko brzo koliko bi on to želeo, kao i zato što bi radije učio i podučavao od „tamo spolja“.

Za iscelitelja emocionalna vezanost za pacijenta može dovesti do neželjenog ishoda. Iskreno saosećanje je jedna stvar, ali prelaženje te emocionalne granice stvara sve veću ranjivost, pa čak može da prekine čistoću isceljenja. Kada radite sa decom, teško je ostati neutralan. Pem se vrlo brzo vezala za Dilonu, čak iako je kao profesionalac znala da to nije naručito mudro. Zabrinuta zbog toga, Pem je upitala Dilonu zašto ne može izbeći tu emocionalnu povezanost sa njim. Njegovo je objašnjenje za Pem bila veličanstvena poduka: „Sve do sada“, reče Dilon, „niste bili svesni važnosti i obima posla koji obavljate. Vi imate intelektualnu povezanost koja nije istina. Morate da se oslobodite potrebe za rezultatima. Verodostojna vibracija je ona koja dolazi iz srca i obično predstavlja prefinjeno pomeranje. Sada učite razliku.“

Dilon se više nije vratio k svesti, a nedugo zatim je preminuo. Dilon je razgovarao sa Pem tokom svog prelaza. Kad ga je Pem upitala o njegovom odlasku, Dilon joj je odgovorio: „Stepen uticaja trenutne svesti ljudi na Zemlji deluje protiv zakona univerzuma i svekolike kreacije. Kolektivna svest je počela da se zasniva na emocijama. Emocije nemaju nikakve veze sa stvaranjem ili uništavanjem, osim kada upotrebite strast kao gorivo kako biste stvorili stvarnost. Dobar primer toga je kada molite. Molite sa svim svojim srcem i dušom, i vaše su molitve uslišene. To ustvari nije emocija. To je stvaranje iz čiste ljubavi. S emocijama niste u stanju da zadržite energiju više vibracije jer niste u istini. Sve što je svetovno mora doći na srećno mesto. Kao što vežbate svoje telo, tako morate da vežbate i svoju božanstvenost.“

Pem je bila zapanjena. Reče Dilonu: „Ti si tako velik!“

Odgovorio joj je: „U vama postoji nivo svesti koji prevazilazi emocije i koji se zasniva na svetlosnim frekvencijama, ali vi je premošćujete onime što naučite. Morate da uvedete ravnotežu. To će pomoći da se rezonanca iz vaše hipofize promeni ka spolja, koja je početak reke života“.

Pem upita: „Zašto ja, kada ima toliko mnogo drugih sa kojima si mogao da razgovaraš?“

Dilon odgovori: „Pem, kada ste tražili da razumete stvari koje su vam se događale, uzviknuli ste univerzumu svoje ime. Mislili ste da dozivate Boga, ali svi smo *mi* Bog. Mnogi od vas nas sada mogu čuti. Treba da slušate jer mi vam možemo pomoći. Oni ljudi u vašem svetu koji se bude i počinju da se sećaju ko su, samo se treba da se sete. Prestanite sa svojim samougađanjem i ne tugujte za mnom; umesto toga, slavite me! Radite sa mojim roditeljima. Oni su ti koji vas sada trebaju. Pogledajte pravo u krugove koji vas posećuju. Vaša komunikacija sa njima započinje u vašem prednjem čeonom režnju. Otvorili ste im se. To nije promena vaše DNK. Vaš harmonički potpis u ovom trenutku je poput zvuka trube koji se širi svim kosmosima. Odlazeći na ovaj način, odabrao sam da utičem na celu zajednicu svojom bolešću i umiranjem. Životi su zauvek promenjeni i svi uključeni sada imaju izbor šta će učiniti sa iskustvom. To ne utiče samo na

moju porodicu; utiče na prijatelje, komšije, čitavu zajednicu. Na primer, pogledajte kako je na vas uticalo to što ste me upoznali“.

Komunikacija sa Dilonom polako je bledila kako je on odmicao još dalje, nazad ka mestu na kojem je želeo da bude - a zatim je nestao.

Kako me kontaktira sve više i više dece, kao i ljudi koji mogu da ih čuju, svi mi shvatamo kako je jednostavno stupiti u dodir sa njima. Proces je sličan odašiljanju misli i čekanju odgovora, a on je gotovo uvek trenutlan. Svesnost koju ova deca pokazuju je zadivljujuća; čini se kao da su u skladu sa svime, posvuda i svo vreme.

Novi krugovi dolaze i odlaze, a neki od njih ostaju sa nama. Oni su odlučni u nameri da kažu ono što imaju. Mnoga od ove dece su priznala da im je jedina svrha da nam pomognu da se prisetimo ljubavi, onoga ko mi jesmo i da biti čovekom znači mnogo više od naše čovečnosti.

04. Kristalna deca

(...)

[1] Sky, eng. nebo. op. prev.

[2] Nепреведива игра речи. Autorka ovde potrebljava sintagmu Ability to go into Dimensional Hyperdrive, čija sračenica sadrži iste inicijale kao i ADHD, odnosno Attention Deficit/Hyperactivity Disorder. (op.prev.)